

Прозрение от книгата на
Исая (I)

Съботни библейски уроци

Юли - Септември, 2016

Прозрение от книгата на
Исая (I)

Съдържание

Предговор

1. Състоянието на лозето
2. Узрял за реформация
3. Изправяне пред реалността
4. Разсъждаване за праведност
5. Нашият милостив Баща
6. Неверие чрез съюз
7. Езекия
8. Гордост и смирение
9. Човечеството се държи отговорно
10. Наставление за кроткия
11. Съчувствие към каещия се
12. Една вест за днес
13. Мисия за днес

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библийски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пош. кутия 1202

e-mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предисловие

Съботните библейски уроци за следващите две тримесечия ще се занимават с изследване на прозрения от книгата на Исаия.

Книгата на Исаия, разбира се, не беше написана по хронологичен ред, като едно историческо описание. Много от нея включва пророчески прозрения, които бяха дадени на този Божи служител чрез видения и беше възможно да се напишат за наше наставление и назидание.

„В продължение на повече от шейсет години беше за юдовите чада пророк на надеждата, който ставаше все по-дръзновен в предсказанията си за бъдещия триумф на църквата.“ *Пророци и царе, с. 160*

„Апелът на пророка към жителите на Юда да погледнат към живия Бог и да приемат милостивите Му дарове, не беше напразен. От тях имаше и такива, които искрено се вслушаха и изоставиха идолите си, за да служат на Йехова. Те се научиха да виждат в своя Творец любовта, милостта и нежното съчувствие. И в предстоящите дни на мрак, когато в страната щеше да остане само остатък, думите на пророка щяха да продължават да дават плод на решителна реформация. „В онзи ден човек ще погледне към Създателя си – заяви Исаия – и очите му ще се взрат в Светия Израилев. Той не ще погледне към жертвениците, делото на ръцете си, нито ще се взре в онова, което изработиха пръстите му, нито в ашерите, нито в кумирите на слънцето.“ (Ис. 17:7, 8).“ *Пророци и царе, с. 164*

Тук виждаме извършена една реформация, която беше подпомогната от мисията на пророк Исаия. Не е ли също така време за една такава реформация днес? Сигурно може да видим защо тези уроци са така важни за нас в приготвянето за последната присъда, за което ни е казано „че ще „започне съдът от Божието домочадие“ (1 Петр. 4:17).“

Разбира се, можем да видим, че чистотата и святостта бяха важни теми, на които Исаия наблягаше. Няма ли да вършим същото, когато стоим на самите граници на небесния Ханаан?

Важно е да се извърши реформация и тя работи ръка за ръка с пробуждането. За следващите шест месеца двете ще бъдат включени, както се намират в книгата на Исаия.

„Пробуждане и реформация трябва да станат с помощта на Светия Дух. Пробуждане и реформация са две различни неща. Пробуждане означава обновяване на духовния живот, съживяване на ума и сърцето, съживяване от духовна смърт. Реформация означава реорганизация, промяна на идеи и теории, обичаи и навици. Реформацията няма да донесе добрия плод на правдата, ако не е свързана с пробуждане от Духа. Пробуждане и реформация трябва да извършат определената им работа и в извършването на това дело те трябва да бъдат съединени.“ *Ривю енд херълд, 25.02.1902*

Нека Господ да ръководи нашите ученици, за да можем да добием тази опитност чрез Него!

Съботно-училищен отдел при Генералната конференция

2 ЮЛИ 2016

Дарения от първата събота за молитвен дом в остров Маре, Нова Каледония

Нова Каледония с площ от 18,576 кв км е архипелаг на Френската република, разположен в Южния Тихи океан. Разположен е на 1500 км източно от Австралия и 2000 км северно от Нова Зеландия. Групата острови, част от Меланезийската подобласт, включва главния остров Гранде Тере, архипелага Белеп, остров

Пайнес и няколко отделни острови, познати като Лифоу, Оувиа и Маре. Населението от 268,000 жители (август 2014) е разделено на три провинции – Северна провинция, Южна провинция и островна провинция Луайоте. Населението е смес от меланезийски туземци, ювианисти, европейци и хора от югоизточна Азия. Столица на територията е Нумеа. Половината от населението са римокатолици, включващи повече от европейците, ювианисти, вьетнамци, половината от меланезийците и полинезийско малцинство. Протестантските последователи са почти изцяло меланезийци. Има също многобройни други християнски групи и малък брой мюсюлмани.

Вестта за пробуждане и реформация дойде в Нова Каледония през 1984 г. Делото напредна и днес има две групи вярващи в Нумеа и една на остров Маре. Само Северната провинция още не е достигната с нашата вест. В началото мисията на Нова Каледония беше свързана с френско-полинезийското поле, но през 2012 г. стана мисия, свързана с Генералната конференция, а през декември 2013 г. стана една от седемте учредени мисии на Южната тихоокеанска унионска мисия. Чрез Божията благодат един брат от Маре беше дарил земя за построяване на църква. Сега на първо време ще бъде изграден един дом за поклонение на Бога. Но нашите средства са недостатъчни да изпълним този проект. Следователно апелираме към нашите братя и сестри по целия свят да ни помогнат да осъществим този план като си спомните за нас чрез даренията си. Молитвата ни е Господ да ви благослови и да излее изобилно благодат на всички. „Нека отдадат слава на Господа и нека възвестяват хвалата Му в островите“ (Исаия 42:12).

Вашите братя и сестри от Нова Каледония

Състоянието на лозето

„Какво повече можеше да се направи за лозето Ми от това, което направих за него? Защо, тогава, докато очаквах да роди сладко грозде, то роди диво?“ (Исаия 5:4)

„Предайте вашите своеволни, дълго обожавани навици, свойствени ви, за да можете да приемете принципите на истината. Така ще станете пръчка от Истинската Лоза и не ще принасяте диво грозде или трънливи плодове, но богати гроздове скъпоценен плод.“ *Ривю енд херълд*, 12.04.1892

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 7-10 (*Господното лозе*), с. 157, 158 (*Призоваването на Исаия* – от началото до „Господният служител беше силно объркан и потиснат от извратеността на народа“)

Неделя

26 юни

1. ЛЮБИМОТО ЛОЗЕ

а. С какви цели Създателят установи еврейския народ? Битие 12:2; Второзаконие 7:6-8; 26:17-19

б. Защо трябваше този народ да бъде дълбоко признателен на Бога? Второзаконие 32:9-12

в. Как планираше Бог да благославя чрез еврейския народ други народи и как това се отнася за нас днес? Второзаконие 4:5-8; Матей 5:16

„Господното око е върху всеки един от Неговия народ. Той има план за всеки. Неговото намерение е човекът, който изпълнява светите Му предписания да бъде отделен. (...) Ние трябва да представим принципите на Неговото царство не само пред този свят, но и пред целия Всемир.“
Свидетелства към църквата, т. 6, с. 15, 16

2. СЪСТОЯНИЕТО НА ЛОЗЕТЕ ДНЕС

а. Защо Бог беше разочарован от лозето, което обичаше? Исаия 5:1-4

„(Еврейският народ) искаха да запазят за себе си плодовете на лозето, на което бяха поставени стопани. Със скъперничеството и алчността си станаха презрени дори от езичниците. Така на езическия свят беше даден повод да тълкува погрешно характера на Бога и законите на Неговото царство.“ *Пророци и царе, с. 9*

б. Кога църквата не носи плод от Истинската Лоза? Йоан 15:4

„Господ насади църквата Си като лоза в плодородна нива. (...) Но това насадено от Бога лозе се изви към земята и уви нежните си мустачки около човешки подпори. Неговите пръчки се разпростряха надалеч и нашироко и то даде плодове на изродена лоза (...)

Господ е надарил църквата Си с големи благословения. Справедливостта изисква тя да върне тези таланти с лихва. С увеличаване на съкровищата на поверената ѝ истина са се увеличили и задълженията ѝ. Но вместо да използва и усъвършенства тези дарби, тя е изгубила и оно-ва, което беше постигнала при по-ранния си опит. Нейното духовно състояние се е променило постепенно и почти незабелязано. Като започна да търси похвалите и приятелството на света, нейната вяра намаля, загуби се ревността ѝ, а горещата ѝ преданост отстъпи пред мъртвата формалност. Всяка стъпка напред към света е била стъпка настрана от Бога. Щом започваха да се подхранват гордост и светски амбиции, Христовият Дух се оттегляше и в резултат се вмъкваша съперничество, разединение и разпри, които я отклоняваха от пътя ѝ и я направиха слаба.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 231, 232*

в. Какъв вид плод Бог копнее да види да принасяме ние? Галатяни 5:22, 23

„Плодовете, които Христос изисква, след като е обградил църквата Си с търпелива грижа, са вяра, търпение, любов, дълготърпение, небесна разсъдливост, кротост. Това са гроздовете от плода, който зрее сред буря, облак и тъмнина, както и при слънчева светлина.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 115*

3. ОТБЯГВАНЕ НА ЕДНА ПОВЪРХНОСТНА ОПИТНОСТ

а. Опиши състоянието на духовното лозе на Господа през ранното царуване на Озия, цар на Юда? 4 Царе 15:1-3; 2 Летописи 26:1-7, 15

„Дългото царуване на Озия в земята на Юда и Вениамин се отличава с благоденствие, по-голямо от това на всеки друг владетел след Соломон, живял два века по-рано. Много години царят беше управлявал благоразумно. С небесно благословение войската му възвърна някои от загубените през изминалите години земи. Наново бяха построени и укрепени градове и страната заздравя позициите си спрямо съседните страни. Търговията беше съживена и богатствата на народите потекоха към Ерусалим.“ *Пророци и царе, с. 157*

б. Назови някои духовни недостатъци, които помрачаваха картината. 4 Царе 15:4

„Напредъкът обаче не беше съпроводен с обновление на духовна сила. Храмовите служби се провеждаха както преди и големи множества се събираха да се покланят на живия Бог. Но гордостта и формализмът постепенно изместиха смирението и искреността.“ *Пророци и царе, с. 157*

в. Как една небрежност да отстраним дадено зло ни поразява? Песен на песните 2:15

„Мнозина прегръщат и извиняват недостатъците в характера си, но те трябва да бъдат отстранени. Всяко отклонение от правдата е грях и грехът трябва да бъде отстранен. Не можем да си позволим да ходим безгрижно пред нашите братя или пред света.

Мнозина изповядват греховете си отново и отново, но не ги отстраняват чрез истинско покаяние. Ако нямаме твърдо намерение и помощта на Божията благодат, силни решения и зорка бдителност ще бъдат напразни и безсилни, когато изкушения нападнат душата.“ *Знамение на времето, 6.03.1884*

„Малките лисичета са, които повреждат лозята, малките невнимания, малките несъвършенства, малките нечестности, малките отклонения от принципа са, които заслепяват душата и я отделят от Бога.“ *В небесните места, с. 226*

4. ОПЕТНЯВАНЕ ОТ ГОРДОСТ

а. Защо дойде бедствие върху Озия? 2 Летописи 26:16-21; Числа 15:30

„Дързостта беше грехът, отразил се толкова пагубно на Озия. Нарушавайки ясната наредба на Йехова, че никой освен Аароновите наследници не може да служи като свещеник, царят влезе в светилището, „за да покади върху кадилния олтар“. Първосвещеникът Азария и неговите помощници се възпротивиха и го помолиха да се откаже от намерението си. „...защото си извършил престъпление – настояха те, - което не ще ти бъде за почит от Господ Бог“ (2 Лет. 26:16, 18).

Озия се разгневи от смелостта да бъде смъртен по такъв начин. Но не му бе позволено да оскверни светилището и да пренебрегне единодушния протест на свещениците. Докато стоеше там, изпълнен с бунтовен гняв, внезапно беше поразен от Божие наказание. На челото му се появи проказа. Избяга ужасен и никога повече не влезе в двора на храма. Остана прокажен до деня на смъртта си няколко години по-късно – жив пример за това, колко е безумно да се отклоняваме от ясното „така казва Господ“. Нито високият пост, нито дългите години на служене можеха да извинят дързостта му – грях, с който опетни последните години от царуването си и предизвика небесно наказание.“ *Пророци и царе, с. 157*

„Господ е наредил мъже на известни длъжности в църквата Си и Той не желае те да изневерят на местата, на които ги е поставил. Когато Господ им дава успех, те не трябва да се надигат и считат себе си, че са квалифицирани да вършат работа, за която не са годни и за която Бог не ги е призовал.“ *Ривю енд херълд, 14.08.1900*

б. Как Бог счита гордостта? Притчи 6:16, 17; Яков 4:6

„Този, който падне в някой от по-тежките грехове, може да почувства своя срам и своята нищета, както и нуждата си от Христовата благодат. Гордият човек обаче не чувства никаква нужда и затова затваря сърцето си за Христос и за безкрайните благословения, които Той дойде да даде.“ *Пътят към Христа, с. 29*

„Гордост, самоувереност, любов към света, намиране на грешки, неприимчивост, завист са плодът поддържан от мнозина, които изповядват Христовата религия. Тяхното поведение е в рязък контраст с характера на Христос. (...) С такова обръщане Христос няма връзка.“ *Ривю енд херълд, 15 април 1902*

5. ИЗПРАВЯНЕ ПРЕД ПОСЛЕДСТВИЯТА ИЛИ ИЗБИРАНЕ НА ПОСВЕЩЕНИЕ

а. Опиши преобладаващото състояние в Израел и Юда през времето, когато Исая беше призван да служи като пророк. Исая 1:1-9, 21-23

„Озия беше в края на царуването си и Йотам вече носеше много от държавните отговорности, когато Исая, произлизащ от царски род, беше призван още в млада възраст да поеме мисията на пророк. (...) Божията закрила се оттегляше и асирийските войски се готвеха да завземат Юдовата земя. Но заплахите отвън, макар и много обезпокоителни, не бяха толкова сериозни, колкото заплахите отвътре.“ *Пророци и царе, с. 158*

б. Кое предава накратко състоянието на верния тогава и сега? Псалм 11:3

„Потисничеството и богатството бяха съпроводени от гордост и стремеж към показност, пианство и гуляйджийство. (...) Порочните обичаи бяха станали така разпространени сред всички слоеве на обществото, че малцината, останали верни на Бога, често се обезсърчаваха и отчайваха.“ *Пророци и царе, с. 158*

„Докато други въздишат за светски забавления, вие копнеете за непогрешимата увереност на Божията любов, като искрено горещо викате: „Кой ще ми покаже как да затвърдя моето призвание и избиране?“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 118*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кое причини западането на вярата на Божията църква?
2. Назови един привидно малък пропуск през време на царуването на Озия.
3. Защо Бог счита гордостта за толкова ужасен грях?
4. Как външното благополучие на Юда накрая им въздейства като народ?
5. Какво се нуждаят да разберат малцината верни във време на извратеност?

Узрял за реформация

„И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж и ще му рекат: „Ние ще ядем своя си хляб и ще обличаме своите си дрехи, само нека се наричаме с твоето име. Ти отнеми нашия срам.“ (Исая 4:1)

„Не трябва да се придържахме към нашите човешки пътища, планове и идеи. Трябва да се променяме чрез обновяване на умовете ни, за да можем да докажем какво представлява добрата, желаната и съвършена Божия воля.“ *Поглед нагоре, с. 218*

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, т. 1, с. 192-195 (*Задълженията ни към децата*); Свидетелства към църквата, т. 4, с. 588-606 (*62. Простота в облеклото*)

Неделя

3 юли

1. ЕГОИСТИЧНА АЛЧНОСТ

а. Опиши състоянието на Юда, когато Йотам, синът на Озия, започна да поема повече отговорности преди смъртта на баща си. 4 Царе 15:34, 35; Осия 10:13; 11:7

„Със своето отдръпване от Бога и бунтовно поведение хората, които трябваше да носят светлина на народите, всъщност предизвикаха Божиите наказания. Много от злините, довели до бързото унищожаване на северното царство и изобличени съвсем недвусмислено от Осия и Амос, покваряваха юдовото царство.“ *Пророци и царе, с. 158*

б. Как бяха управлявани дадените от Бога материални блага? Исая 3:14, 15; 10:1, 2

„Социалното положение на народа беше съвсем безнадеждно. В желанието си за печалба хората прибавяха къща към къща и нива към нива. Справедливостта се извращаваше и към бедните не се показваше милост. (Виж Исая 5:8) Дори магистратите, които имаха задължението да предпазват безпомощните, си запушваха ушите за виковете на бедните и нуждаещите се, вдовиците и сираците (Исая 10:1, 2).“ *Пророци и царе, с. 158*

2. МЛАДЕЖКА ГОРДОСТ

а. Какво заяви Бог, че ще дойде като резултат от гордостта и любовта към показ, които се съпровождаха от потисничество? Исая 2:11, 12; Притчи 29:23

„Гордостта на сърцето е опасна характерна черта. „Гордостта предшества погибелта.“ Това важи както за семейството, така и за църквата, така и за целия народ.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 353*

„В момента, когато започнем да се чувстваме самонадеяни и самоуверени, тогава сме в опасност от този позорен провал.“ *Днес с Бога, с. 277*

б. Кое състояние пророкува Исая и как щеше да се отрази това на правосъдието? Исая 3:4-6, 12 Как можем да осигурим нашите деца да са правилно възпитани, за да избягват днес тази пагубна наклонност?

„...Родителите обикновено не постъпват правилно с децата си. Те не ги ограничават така, както трябва, а ги оставят да подхранват в себе си гордост и да следват наклонностите си. В древността родителският авторитет се зачиташе. Тогава децата се подчиняваха на родителите си, страхуваха се от тях и ги почитаха. Но в сегашните последни дни редът е променен. Някои родители се подчиняват на децата си. Страхуват се да не би да се противопоставят на волята им и затова и отстъпват. Но докато децата са под покрива на родителите и зависят от тях, трябва да се подчиняват на контрола им. Родителите трябва да действат решително и да изискват спазването на възгледите им за това, което е право.“
Свидетелства към църквата, т. 1, с. 192

„Родители, направете дома щастлив за децата ви. С това не искам да кажа, че трябва да им угаждате. Колкото повече им угаждате, толкова по-трудно ще бъде да ги управлявате и по-трудно ще бъде за тях да живеят истински, благороден живот, когато излязат в света. Ако им позволявате да постъпват както им харесва, тяхната чистота и прелест на характера бързо ще повехне. Учете ги да се покоряват. Нека видят, че вашата дума трябва да бъде почитана. Това може да изглежда, че им носи малко нещастие сега, но то ще ги спаси от много нещастие в бъдещето. Нека управлението на дома бъде правилно и внимателно, пълно с любов и състрадание, но все пак твърдо и истинно. Не позволявайте нито една непочтена дума или непокорно действие.“ *Знамение на времето, 8 април 1903*

„Майката не трябва да позволява на детето си да взема връх над нея в нито един случай.“ *Детско водителство, с. 148*

3. ПОКАЗНОСТ И БЛЯСЪК

а. Посочете някои от нещата, които Господ не одобряваше у сионските жени по времето на Исаия. (Използвай библейския речник за повече прозрение) Исаия 3:16-23

„Любовта към показ предизвиква прахосничество и в много млади души убива всеки стремеж към по-благороден живот. Вместо да се стараят да постигнат някакво образование, те още отрано са отдават на някое занятие, за да печелят пари и да могат да задоволяват страстта към облеклото. Чрез тази страст обаче много момичета са намерили своя провал.

Дори и денят на Бога и богослужението не са изключени от владичеството на модата. (...) Църквата се превръща на парадно място и вниманието се поглъща повече от модата, отколкото от проповедта.“ *Възпитание*, с. 273

„Идолопоклонството в облеклото е морална болест.“ *Детско водителство*, с. 226

„Не малко от нашия народ са отстъпили. Те подражават на светските моди. Духовността им умира. Стъпка по стъпка те се приближават до обичащите света. Егоизъм и гордост ги завладяват, а Божията любов намира малко място в сърцата им. Някои, които някога бяха ревностни реформатори, сега са индиферентни. Сестри, които някога бяха скромни в облекло, сега се съобразяват с модата.“ *Ривю енд херълд*, 17 ноември 1904

б. Как трябва да се обличат християните в контраст с носенето на предизвикателно облекло? 1Тимотей 2:9; Римляни 13:14

„Вие, ако желаете, можете да изберете живот и спасение или можете да изберете поклонение на Аз-а и посветите скъпоценните часове на благодат да правите личността си привлекателна да се харесва на околната светска и сладострастника, да получавате ласкателство от лъжливи устни и накрая да пожънете жетвата, която сте били поселили – поквара.“ *Дъщери на Бога*, с. 121

„Разговорът на истинските християни е възвишен и докато считат за грешно глупавото ласкателство, те са учтиви, любезни и доброжелателни. Думите им са искрени и истинни. Те са верни в отношенията си с братята си и със света. В облеклото си те избягват излишното и показно; но облеклото им е скромно и сложено върху тялото с ред и вкус.“ *Християнско въздържание и библейска хигиена*, с. 87

4. В ЗАМЯНА ИЗБИРАНЕ НА ЕДНО ПО-ВИСОКО ПРИЗВАНИЕ

а. Какви сериозни последици за духовността ни ще имат навиците на обличане за показ и предизвикателно, ако не се отстранят от църквата? **Исая 3:24-26; Матей 5:27, 28**

„Любовта към облеклото застрашава морала и превръща жената в противоположност на истинската християнка, за която са характерни умереност и здравомислие. Показните и разточителни дрехи често насърчават похотта на сърцето у този, който ги носи, и събуждат ниските страсти у онзи, който ги наблюдава.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 604*

„Модата изражда ума и пояжда духовността на нашия народ. Покорството пред нея е проникнало и сред църквите на адвентистите от седмия ден и върши много повече за отделянето на нашия народ от Бога, отколкото всяка друга сила. Беше ми показано, че църковните ни правила са твърде недостатъчни. Всяка проява на гордост в облеклото, която е забранена от Божието Слово, трябва да бъде достатъчна причина за църковна дисциплина. Ако има упорство пред лицето на предупрежденията, апелите и увещанията и следва същата покварена воля, това нека се счита за доказателство, че сърцето по никой начин не наподобява Христос. Аз-ът и само Аз-ът е обект на украсяване и един такъв християнин ще откъсне мнозина от Бога.

Върху нас като народ лежи ужасен грях – че сме позволили на своите църковни членове да се обличат по начин, несъответстващ на вратата им. Трябва решително да се пробудим и да затворим вратата срещу съблазните на модата. Ако не го сторим, нашите църкви ще се деморализират.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 606*

б. Опиши възпитанието, което трябва да бъде дадено на нашите младежи. Тит 2:3-6; 1 Петрово 3:1-4

„Момичетата трябва да бъдат научени, че истинското женско очарование не е само в красотата на формите или на лицето, нито в притежаването на украшения, но в кротък и смирен дух, в търпение, щедрост, доброта и желание да работят и страдат за другите. Те трябва да учат с някаква цел, да живеят с някаква цел, да се доверяват на Бога и да се боят от Него и да уважават родителите си. Когато пораснат с годините, те ще бъдат с по-чист ум, по-самоуверени и обичани. Ще бъде невъзможно да деградира такава жена. Тя ще избегне изкушенията и изпитанията, които са съсипали мнозина.“ *Детско водителство, с. 71*

5. НАРИЧАНИ С ИМЕ – ИЛИ ОБЪРНАТИ ЧРЕЗ СПАСИТЕЛ?

а. Коя духовна уловка е поразявала Божия народ и в дните на Исая, и в наши дни (като не се забравя, че в библейските символи „седем“ означава пълнота и „жена“ често се отнася за църква – Еремия 6:2)? Исая 4:1 Какъв е Божият отговор? Исая 55:8, 9

„Ние трябва да се издигнем до по-високо морално равнище, иначе ще сме недостойни за Христовото име.“ *Свидетелства към църквата*, 5, с. 598

„Християнският живот не е себеугодно ядене, пиене и обличане, както правят хората по света. Господ Исус дойде в човешко естество на нашата земя, за да даде скъпоценния Свой живот като пример, който ние трябва да живеем. Той е несравнимият образец, но не на духовното самоудовлетворение, а на живота, който трябва да посветим в себеотрицание и саможертва. Чрез този съвършен Образец всички имат едно правилно виждане какъв трябва да бъде техният живот. Той сие от челото Си царската корона, остави царствената Си одежда и дойде на света да заеме мястото Си като човек на скърби и навикнал на печал. Колко малко хора разбират това!“ *Поглед нагоре*, с. 217

б. Обясни една жизнена опора на християнската вяра. Лука 9:23-26

„Имаме да поддържаме един характер, но това е характерът на Христос. (...) Господ да ни помогне да умъртвим Аз-а и бъдем новородени, че Христос да може да живее в нас, един жив, деен принцип, една сила, която ще ни пази свети.“ *Моят живот днес*, с. 335

„Нека умре Аз-ът. Предайте волята си и сега умрете за Аз-а, точно сега, и оставете Бог да оправя пътя за вас.“ *Днес с Бога*, с. 323

ВЪПРОСИ ЗА ПРОГОВОР

1. **Защо земното благополучие често е проклятие и примка за Божия народ?**
2. **Как можем като родители да подобрим ръководенето и отглеждането на децата ни?**
3. **Назови някои ненужни аспекти в облеклото, които показват белези на духовна слабост.**
4. **Как можем да възпитаваме нашите млади да развият по-свети вкусове и по-чисти умове?**
5. **По кои начини ставам своенравен, вместо да се предам на Бога?**

Изправяне пред реалността

„Тогава рекох: Горко ми, защото загинах; понеже съм човек с нечисти устни и живея между люде с нечисти устни, понеже очите ми видяха Царя, Господа на силите.“ (Исая 6:5)

„Исая беше изобличил злините на другите поради тяхното отстъпление и отделяне от Бога. Той почти беше готов да се предаде на обезсърчение, така остро осъзна, че живее между „люде с нечисти устни“. Той нямаше склонност да издига себе си. О, колко малък беше в собствената си мъдрост, колко недостоеен, колко негоден за свята служба!“ *Библейско ехо, 9 септември 1895*

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, 210-227

Неделя

10 юли

1. ВИЖДАНЕ ДРУГИТЕ КАТО БЕЗНАДЕЖДНИ ХОРА

а. Как други са изразили вида на чувствата, които Исая беше имал, гледайки голямата порочност сред изповядващите се като Божи народ? Псалм 94:3, 4; Еремия 4:14

„Изглеждаше, че Божият план за Израел ще пропадне и че съдбата на Содом и Гомор ще сполети бунтовния народ.

В тези условия никак не е чудно, че когато през последната година от царуването на Озия Исая беше призван да занесе на Юда Божиите предупредителни и изобличителни вестии, той се отказа от отговорността. Добре знаеше, че ще се сблъска с упорита съпротива. Когато осъзна неспособността си да се справи със ситуацията и помисли за непокорството и неверието на народа, за когото трябваше да работи, мисията му се стори безнадеждна. Трябваше ли в отчаянието си да я изостави и да не обезпокоява Юда в идолопоклонството му? Трябваше ли боговете на Ниневия да управляват земята с предизвикателство към небесния Бог?

Такива мисли занимаваха ума на Исая, застанал под портика на храма.“ *Пророци и царе, с. 198*

2. ЕДИН ПРОМЕНЯЩ ЖИВОТА МОМЕНТ

а. Какво видя Исая във видение като стоеше пред храма? Исая 6:1-4

„Внезапно вратата и вътрешната завеса на храма сякаш се отвориха и му беше позволено да погледне в Светая Светих, където дори пророк не можеше да пристъпи. Във видение му беше показан Йехова, седящ на висок и издигнат престол, и славата Му изпълваше храма. Около трона стояха серафими, чиито лица бяха покрити поради страхопочитанието им, проявявано по време на служене на техния Създател. Всички заедно тържествено произнасяха словата: „Свят, свят, свят Господ на Силите! Славата Му пълни цялата земя.“ Основите на праговете се поклатиха от звука и домът се изпълни с хвалението им.“ *Пророци и царе, с. 159*

„Считаше ли се (Исая) за недостоен преди да имаше видение за Божиата слава? – Не; той виждаше себе си в едно праведно състояние пред Бога.“ *Ривю енд херълд, 4 юни 1889*

б. Какво стана изведнъж със самото изражение на Исая, виждайки това видение (като не забравяше, че вече беше предал изобличителни вести на Израел)? Исая 6:5

„Видял откритата Божия слава и величие, Исая остана поразен от чистотата и святостта на Бога. Колко голяма беше разликата между несравнимото съвършенство на Твореца и греховното поведение на онези, които заедно с него от дълго време принадлежаха към избрания народ на Израел и Юда!“ *Пророци и царе, с. 159*

„Исая беше изобличил греха на другите, но сега той виждаше себе си изложен на същото осъждане, което беше произнесъл върху тях. Той се е задоволявал с една студена, безжизнена церемониалност в поклонението си към Бога. Не беше знаел това до видението, което му беше дадено от Господа. Колко незначителна изглеждаше сега неговата мъдрост и таланти, като погледна святостта и величието в храма! Колко недостоен беше той! Колко негоден за свята служба! Неговото виждане за себе си може да бъде изразено с езика на апостол Павел: „Окаян аз човек! Кой ще ме избави от тялото на тази смърт?“ *Библейски коментар, т. 4, с. 1139*

3. ЗОВЪТ НА ЧАСА

а. Какво е нужно днес така много, както във времето на Исая? Йоил 2:12, 13

„Нужно е по-силно изпитване на сърцето. Имаме нужда да се доближим до Бога със сълзи и изповед от съкрушено сърце, за да може и Той да се доближи до нас.“ *Евангелизъм, т. 3, с. 76, 77*

„Трябва да има истинско покаяние, вяра в нашия Спасител Исус Христос, зорка бдителност, непрестанна молитва и прилежно изследване на Писанията.“ *Ръкописи, т. 8, с. 338*

„Чисто и непорочно благочестие трябва да бъде внесено в храма на душата. Всеки има да върши една работа и никой приятел или проповедник не може да я върши за него. Всеки трябва сам да се покае и изповяда греховете си на Бога. Направете го задълбочено. Имайте лична вяра; имайте лично благодатта в сърцето си. В хода на живота вие ще давате истинско, вярно свидетелство за Бога, потвърждавайки силата на Неговата благодат. Може да бъдете смирени, но ще живеете в слънчевата светлина от Божието лице с Библията като ваше ръководство.

Вижте, о, вижте, къде сте пренебрегнали задълженията си и къде сте дали пример и на вярващи, и на невярващи, което би ги отклонило от Бога, далеч от праведността и духа на истината. Исус иска хората да дойдат при Него, да Му се доверят, да разчитат на Него и да имат своята опитност, основана единствено върху Него.“ *Ривю енд херълд, 18 декември 1888*

б. Каква желае Бог да бъде опитността на онези, които Го следват? Притчи 4:18

„Господ ви моли да се издигнете по-високо, да достигнете по-святая мярка. Трябва да имате по-дълбока опитност от тази, която някога сте мислили, че имате. (...) Дайте на Исус най-добрата и най-святая любов. Съхранявайте всеки лъч светлина. Съхранявайте всяко желание на душата за Бога. Подарете си културата на духовни мисли и свети обещания. Вие сте видели само първите лъчи на зазоряването на Неговата слава. Като продължавате да познавате Господа, ще познаете, че явяването Му е като утрото. (...) Като сме се покаяли за греховете си, изповядали сме ги и сме намерили прошка, трябва да продължаваме да се учим от Христос, докато стигнем до пълното пладне на една съвършена евангелска вяра.“ *Свидетелства към църквата, т. 8, с. 276, 277*

4. О, ДА МОЖЕХА ДА СЕ ОТВОРЯТ ОЧИТЕ НИ!

**а. Обясни далеч простиращия се обсег на нуждата ни от покаяние?
Йоил 2:15-17**

„Нека мнозина от Христовите служители определят свят ден за пост, да свикат събрание и потърсят Бога, докато още може да бъде намерен. Призовете Го сега, докато сте в подножието на кръста. Премахнете от себе си гордостта и като представители и пазители на църквите заплачете между предхрамието и олтара (...) Молете се, о, молете се за изливането на Божия Дух!“ *Избрани вести, т. 3, с. 160*

„Вместо да издигнат душите си в самодоволство проповедници и народ ще изповядат греховете си пред Бога и един на друг.“ *Избрани вести, т. 3, с. 335*

**б. Какво се нуждаем да разберем всички ние в това сериозно дело?
Римляни 3:9-12**

„Има твърде много сравняване помежду ни, вземайки бедни смъртни грешници за образец, докато имаме един сигурен, непогрешим Образец. Божият народ не трябва да се мери със света, нито с мнението на хора, нито с това, което са били някога, преди да прегърнат истината. Но тяхната вяра и положение в света, както са сега, трябва да бъдат сравнявани с това какво биха били, ако курсът им е бил постоянно насочен напред и нагоре, тъй като претендират че са последователи на Христос. Това е единственото безопасно сравнение, което може да бъде направено. Във всяко друго сравнение ще има самоизмама. Ако моралният характер и духовното състояние на Божия народ не съответстват на благословенията, привилегиите и светлината, които са им били дадени, те ще бъдат претеглени на везните и намерени недостатъчни. Ангелите записват в доклада си: Недостатъчен!“ *Ривю енд херълд, 31 август 1886*

„Не можем да се храним с черупките от грешките или недостатъците на другите. Клеветата е едно двойно проклятие, което пада по-тежко върху онзи, който я говори, отколкото върху този, който я слуша. Който сее семето на разединение и вражда, ще пожъне неговите ужасни плодове в собствената си душа. Търсенето на лошо у другите развива зло точно в този, който го търси. Когато се занимаваме с грешките на другите, ние се преобразяваме по техния образ. А ако гледаме на Исус, ако говорим за Неговата любов и за съвършенството на характера Му, ние биваме преобразени по Неговия образ.“ *По стъпките на великия лекар, с. 356, 357*

5. ПОКАЯНИЕ И ОЧИСТВАНЕ

а. След като сърцето на Исая се смири, както никога преди, какво направи Бог от небето за Своя служител? Исая 6:6, 7 Какво трябва да научим от това?

„Даденото на Исая видение (в 6 глава) представя състоянието на Божия народ в последните дни. Те са привилегировани да видят чрез вяра делото, което се извършва в небесното светилище. „И отвори се Божият храм, който е на небето, и видя се в храма ковчегът на Божия завет“. Като погледнаха с вяра в Светая Светих и видяха службата на Христос в небесното светилище, разбраха, че са народ с нечисти устни – народ, чиито устни често са говорили празнословие и чиито таланти не са били осветени и употребени за слава на Бога. Те можеха само да се отчаят, като съпоставят собствената си слабост и недостойнство с чистотата и красотата на славния характер на Христос. Но ако те като Исая приемат впечатлението, което Господ възнамерява да направи върху сърцето, ако смирят душите си пред Бога, има надежда за тях. Над трона е дъгата на обещанието и извършеното за Исая дело ще бъде извършено и за тях. Бог ще отговори на молитвите, идващи от съкрушеното и смирено сърце.“ *Библейски коментар, т. 4, с. 1139*

б. Каква трябва да бъде нашата всекидневна молитва? Псалм 51:2, 7

„Не се вслушвай във внушенията на неприятеля да останеш далеч от Христос, докато се поправиш и станеш достатъчно добър, за да тръгнеш към Бога. Ако чакаш дотогава, никога няма да тръгнеш.“ *Христови притчи, с. 121*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как чувстваше Исая себе си и другите преди видението в храма?
2. Как видението на небесната слава промени отношението на пророка?
3. Опиши делото, което е необходимо да бъде извършено с всеки от нас.
4. Обясни какво става, когато ставаме придирчиви.
5. Кое уверение, дадено на Исая, отеква към всяка съкрушена и смирена душа?

Разсъждаване за праведност

„Дойдете сега, та да разискваме, казва Господ. Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна.“ (Исая1:18)

„Той (Исус) познаваше греховете на хората, познаваше всичките им деяния и четеше тайните им подбуди; но никога не се отвърна от тях в тяхната греховност. Той умолява и убеждава грешника и с един замах – понасяйки върху Себе Си слабостта на човечеството – се поставя на едно ниво с него.“ *Свидетелства към църквата, т. 4. С. 274*

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 21-41 (*Покаяние, Изповед*)

Неделя

17 юли

1. ЖЕЛАНИЕ НА СЪРЦЕТО

а. Как отговори Исая на Божия призив, наскоро очистен след видението на небесното светилище? Исая 6:8-10

„....Пророкът (Исая) беше укрепен за предстоящото му дело. Споменът за това видение го вдъхновяваше в неговата дълга и трудна мисия.“
Свидетелства към църквата, т. 5, с. 733

б. Как трябва ние също да отговорим днес на Божия призив? Евреи 3:12-15

„Небесните ангели дълго са чакали човешки дейци – членовете на църквата – да им съдействат във великото дело, което трябва да се извърши. Те чакат вас.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 32*

„Всеки има какво да прави. Всяка душа, която вярва в истината, трябва да се изправи на своето място и да каже: „Ето ме. Изпрати мене.““
Свидетелства към църквата, т. 6, с. 46

2. РАЗУМНО РАЗСЪЖДАВАНЕ

а. Обясни как и защо Бог отправя към нас един логичен апел. Исаия 1:18

„Господ изисква от хората Си да използват своя разум и да не го заместят с чувства. Делото Му може да бъде разбрано от всички Негови чада. Ученията Му са такива, че могат да бъдат разбрани от разумните хора. Предназначението им е да облагородяват ума.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 230*

„Христос е изкупил нашите сърца. Христос е изкупил човешкия разум. Христос е изкупил мисловните сили; и Христос ни е предал способности и сили. Той не иска да позволим тези сили и способности да бъдат употребени само в обикновените неща на земната действителност и да изгубим от погледа вечността.“ *Проповеди и разговори, т. 1, с. 251*

„Едно велико име между хората е като букви написани върху пясък, но един неопетнен характер ще трае през цялата вечност. Бог ви дава разум и разсъдлив ум, чрез който можете да се хванете за Неговите обещания; и Исус е готов да ви помогне във формирането на силен, симетричен характер.“ *Божията удивителна благодат, с. 81*

б. Как ни благославя евангелието с по-голяма умствена яснота? 2 Тимотей 1:7

в. Каква е връзката между сърцето и ума? Евреи 10:16; Езекиил 36:26

„Какво е новото сърце? Това е новият ум. Какво е умът? Това е волята. Къде е волята ви? Тя е или на страната на Сатана, или на страната на Христос. Сега тя е до вас. Въпросът е: Ще поставите ли днес волята си на страната на Христос? Това е новото сърце. Това е новата воля, един нов ум.“ *Проповеди и разговори, ст. 1, с. 210*

„Думите „Ще ви дам и ново сърце“ (Езек. 36:26) означават „ще ви дам нов ум“. Тази промяна на сърцето винаги е съпроводена чрез ясно схващане за християнския дълг, едно разбиране на истината.“ *Съвети към родители, учители и ученици, с. 452*

3. ЯСНИ ДУМИ, ВАЖНИ ИЗВОДИ

а. Кой елементарен избор беше наредено на Исаия да обясни и какъв подобен избор е даден на нас? Исаия 1:19, 20; Исус Навин 24:14, 15

„Волята е управляващата сила в човешкото естество, силата на решението или на избора. Всяко надарено с разум човешко същество има сила да избере правото. Във всяка опитност на живота Божието слово към нас е: „Изберете днес на кого искате да служите“ (Ис. Нав. 24:15). Всеки може да подчинява волята си на Божията воля, да следва повеленията Му и да стои там, където нищо не може да го принуди да върши зло. Във всеки младеж, всяко дете се крие силата, която може да изгради, с помощта на Бога, достоен характер и да води полезен живот.“
Възпитание, с. 322, 323

„Ние не можем да оценим високо стойността на семплата вяра и несъмнено послушание. Със семпла вяра характерът получава съвършенство чрез следване в пътя на послушанието.“ *Библейски коментар, т. 4, с. 1137*

б. Кои грехове на Божия народ тогава бяха споменати чрез пророка? Исаия 1:21-23

„Ужасен грях, съществуващ в нашата среда, е себедостатъчността – фарисейството – чувството, че сме праведни и всички наши действия заслужават похвала, докато сме далеч от подхранването на правилен дух към Бога или към нашите братя. (...) Подхранвано е било себелюбие и сте имали дух на критика към други, понеже не сте били първи. Съществували са завист, ревност, подозрение, намиране на грешки и лъжливо свидетелстване. Има неосветени сърца между вас, които обръщат всичко казано или направено, дори под специалното указание на Бога, по един погрешен начин. (...) Те радват неприятеля (...), правейки човека нарушител за една дума. В много от тези случаи критикуваните нямат действителен грях. Подозрението е резултат от състоянието на ума, който го таи. Ако човек пресече пътя им, те не се съединяват или сприятеляват с него. Чувстват се отвратени от всичко, което може да каже или извърши. (...) Въпреки това, онези, които така създават недоволство и разногласие и сеят семената на ревност, през цялото време претендират, че са твърди вярващи в истината. Такива не практикуват духа на истината.“ *Ривю енд херълд, 18 декември 1888*

4. ЗАДЪЛБОЧЕНА, ИНТЕЛИГЕНТНА РАБОТА

а. Какво ни е необходимо, за да има пълно покаяние? Псалм 119:18

„(1 Йоан. 3:2, 3 цитирано) Това е работа за човека. Той трябва да се изправи пред огледалото – Божия закон, - да открие недостатъците на своя характер, да премахне греховете си, да изпере „дрехата“ на своя характер в кръвта на Агнето. (...)“

Но влиянието на евангелската надежда няма да накара грешника да гледа на Христовото спасение като на безвъзмездна благодат, докато продължава да живее в престъпване на Божия закон. Когато светлината на истината озари ума му, когато напълно разбере Божиите изисквания и осъзнае размера на своите престъпления, ще реформира пътищата си, ще стане верен на Бога чрез сила, придобита от Спасителя, и ще започне нов, по-чист живот.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 275*

„При изучаване на Словото, сложете настрана вашите предубеждения и унаследените и придобитите си идеи. Никога не ще откриете истината, ако с изучаването на Словото целите да защитите вашите собствени идеи. Оставете тези при вратата и със съкрушено сърце влезте вътре да чуете какво има Господ да ви каже. Когато смиреният търсач на истината сяде при нозете на Христос и се учи от Него, Словото го вразумява. На онези, които се смятат за много мъдри при изучаването на Библията, Христос казва: „Трябва да станете смирени и кротки по сърце, ако искате да станете мъдри в спасението.“

Не четете Словото в светлината на по-раншните си мнения, а със свободен от предубеждения ум, внимателно и с молитва. Ако при четенето се убедите в нещо, което е противно на вашите поддържани дотогава разбирания, не се опитвайте да нагаждате Словото към вашите мнения, а обратното: нагодете разбиранията си към Словото. Не позволявайте на вашите вярвания и вашата практика в миналото да влияят на разума ви. Отворете умствените си очи, за да видите чудните неща в закона. Открийте какво е писано и след това стъпете върху вечната Скала.“ *Вест към младите, с. 186*

б. Как трябва нашата решителност да се отвърнем от греха да напомним за великата реформация в дните на Неемия? Неемия 4:6 (последната част)

„О, дано никой не отлага деня за покаяние и реформация! Сега е благоприятното време.“ *Знамения на времето, 30 юли 1894*

5. ПРЕДВКУСВАНЕ ИЛИ ИСТИНСКА ХАРМОНИЯ

а. Опиши нивото на истинското покаяние, което Христос иска да види в нас, които живеем в този период на земната история. Откровение 3:19

„За остатъка трябва да се извърши едно велико дело. Мнозина от тях се спират на дребни трудности. Ангелът каза: „Около вас има милиони зли ангели, които се опитват да ви обгърнат с ужасяваща тъмнина, да ви измаят и пленят. Вие бързо изоставяте в сърцето си делото на приготвяне-то и се отклонявате от най-важните истини на последното време. Спирате се на незначителни проблеми и започвате да ги обяснявате с подробности на този или онзи.“ Когато сърцата на двама не са покорени от благодатта, се подемат дълги часове на разговори и не само тяхното време е загубено, но и Божиите служители са ангажирани да ги слушат. Ако гордостта и егоизмът бъдат отстранени, само пет минути ще са достатъчни да се отстранят и най-големите трудности.“ *Опитности и видения, с. 107*

„Христос идва. Спомням си когато мислихме, че краят ще дойде в 1844 г. и когато се събирахме заедно на нашите събрания, един на друг си задавахме въпроса: „Брат, видял ли си нещо в мен, което не е право? Зная, че не можем да видим собствените си грешки, и ако някой от братята е видял нещо погрешно в мен, искам да ми каже.“ Понякога имаше очевидни погрешки и желаехме да се поклоним пред Бога и искаме Неговото опрощение. Тогава се виждаше братя, които бяха имали някои трудности да се усамотяват в някой хамбар или овощна градина и заедно да се молят на Бога. След това идваха хванати ръка за ръка, обичащи се един друг и с мир помежду си. Чувствахме, че не можем да се разделим, освен ако всичко беше в хармония. Сладкият дух на мир беше сред нас и Божията слава беше около нас. Можеше да се види лица да сияят.“ *Проповеди и разговори, т. 2, с. 24*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Защо можем да бъдем вдъхновени от готовността на Исаия да приеме Божия призив?
2. Какво прави истинската християнска религия за човешкия ум?
3. Как истинското покаяние ще преобрази нашите взаимоотношения един с друг?
4. Обясни един съществен начин как можем да постигнем истинско израстване с изучаването ни на Библията.
5. Коя опитност на ранните адвентни вярващи ще е добре да я повторим?

Нашият милостив Баща

„Издигни силно гласа си; издигни го, не бой се, кажи на юдовите градове: Ето вашият Бог!“ (Исая 40:9)

„Пророкът (Исая) въздига Бога като Творец на всички. Вестта му към юдовите градове беше: „Ето, вашият Бог!“ *Пророци и царе, с. 163*

Препоръчвани четива: Христови притчи, с. 84-94 (*Двамата богомолци*)

Неделя

24 юли

1. МИРНА, СЪЩЕСТВЕНА НАДЕЖДА

а. Какво беше казано на Исая да очаква с призванието, което беше приел? Исая 6:9-12 Кое уверение трябваше да съхранява, въпреки това? Стих 13; 10:20, 21

„Душевната му (на Исая) мъка за съгрешилия Юда не беше напразна. Мисията му нямаше да бъде съвсем безрезултатна. (...) През целия си живот той трябваше да бъде търпелив, смел учител – пророк на надеждата и на наказанието. Всичките плодове от неговите усилия и от работата на всички верни Божии вестители ще се видят, когато Божият план бъде осъществен окончателно. Ще бъде спасен един остатък.“ *Пророци и царе, с. 159*

б. Назови някои ключови понятия, на които пророкът наблегна – и защо такива възвишени теми могат да ни вдъхновят с надежда? Исая 40:9, 13-15, 21-31

„И звездите също предават насърчителни и ободрителни вести на хората. В часове, каквито настъпват за всеки човек, когато духът е унил и изкушенията го натискат, когато пречките изглеждат непреодолими, целите на живота непостижими и обещанията му като содомски ябълки, къде другаде може да намери човек насърчение и бодрост, ако не в поуката, която Бог ни кани да извлечем от звездите в техния несмущаван път?“ *Възпитание, с. 122*

2. ПОМРАЧЕНОТО СЪРЦЕ

а. Кое погрешно схващане за Божия характер през цялата история винаги е трябвало да бъде изяснявано? Езекиил 18:25; Исаия 55:8, 9

„В дните на Исаия духовното зрение на човечеството беше помрачено поради погрешно разбиране за Бога. Сатана от дълго време се беше опитвал да подвежда хората да гледат на Създателя си като на автор на греха, страданията и смъртта. Измамените по този начин си представяха Бога като безмилостен и възискателен. Те мислеха, че ги наблюдава, за да ги изобличава и осъжда, и не желае да приеме грешника, докато има законно основание да не му помогне. Най-големият измамник представи погрешно закона на любовта, чрез който се управлява вселената, като ограничение на човешката радост и тягостно бреме, от което трябва да бягаме. Той заяви, че заповедите не може да бъдат спазвани и че прегрешенията се наказват произволно.

Израилтяните нямаха извинение за това, че забравиха истинския характер на Йехова. Често Бог им се беше разкривал като „милостив и благодатен, дълготърпелив и изобилващ с милост и вярност“ (Пс. 86:15).“ *Пророци и царе, с. 161*

б. Коя истинска картина за Бога твърде често забравяме? Исаия 49:13-16

„Когато показваме, че се съмняваме в Божията любов и не се доверяваме на Неговите обещания, ние Го безчестим и наскърбяваме Светия Му Дух. Как би се чувствала една майка, ако децата ѝ постоянно се оплакват от нея, също като че ли не им мисли доброто, докато всъщност стремежът на целия ѝ живот се е състоял в работа за запазване на техните интереси и осигуряване на всички удобства за тях? Да предположим, че те се усъмнят в нейната любов. Та това би разкъсало сърцето ѝ. Как би се чувствал който и да било родител, ако бъде третиран по този начин от своите деца? И как гледа на нас Небесният ни Баща, когато не се доверяваме на Неговата любов, която Го подтиква да отдаде Единородния Си Син, за да имаме ние живот? Апостол Павел пише: „Той, който не пожали и собствения Си Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?“ И въпреки това, колко много хора казват, ако не с думи, то чрез постъпките си: „Господ не мисли така лично за мене. Може би Той обича другите, но мене не ме обича.“

Всичко това вреди на твоята собствена душа. Защото всяка дума на съмнение, която изговаряш, е една покана за изкушенията на Сатана. Тя засилва в тебе склонността към съмнение и прави ангелите-служители да се отдалечават от тебе наскърбени. Когато Сатана те изкушава, не произнасяй нито една дума на съмнение или обезкуражение.“ *Пътят към Христа, с. 121, 122*

3. ЕДНА ЛЮБЯЩА ПОКАНА

а. Какво откри Исаия като Божи план за Неговия своенравен народ? Исаия 41:14; 48:4, 8-11

„Сърцето на Безкрайната Любов е благосклонно към всички, които се чувстват безсилни да се освободят от примките на Сатана. Бог милостиво им предлага да ги укрепи, за да живеят за Него. (...)“

Жителите на Юда не заслужаваха тази милост, но въпреки това Бог не ги отхвърли. Чрез тях името Му трябваше да бъде възвеличено сред езичниците. Много хора, все още не запознати с Неговите качества, трябваше да видят славата на Божия характер. С цел да представи съвсем ясно милостивите Си намерения Бог продължи да изпраща слугите Си, пророците, с вестта: „Върнете се сега всеки от лошия си път и от злите си дела...“ (Ерем. 25:5) (...)

Призивът за покаяние беше изречен недвусмислено и ясно и всички бяха поканени да се върнат.“ *Пророци и царе, с. 163, 164*

б. Кои славни уверения са дадени на всеки един от нас, само ако бихме ги приели? Исаия 55:6, 7; 44:21, 22

„Ти, читателю, избрал ли си собствен път? Отдалечил ли си се от Бога? Случвало ли ти се е да се храниш с плодовете на греха и след това да откриеш, че те се обръщат на пепел в устата ти? А сега, когато плановете ти за живота са объркани и надеждите – мъртви, може би се чувстваш самотен и духовно опустошен? Гласът, който отдавна говори на сърцето ти, но ти не си искал да го слушаш, сега стига до тебе ясен и чист: „Станете, та заминете, защото не е тук почивката ви поради нечистотата, която погубва. Да! Страшно погубва.“ (Михей 2:10) Върнете се в дома на Отца. (...)“

Не слушайте нашепванията на неприятеля да стоите далеч от Христос, докато станете достатъчно добри, за да влезете в Христовото присъствие. Ако чакате дотогава, никога няма да отидете при Него. Когато Сатана посочва мръсната ви дреха, повторете обещанието на Спасителя: „... който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя“ (Йоан 6:37). Кажете на врага, че кръвта на Исус Христос очиства от всеки грях.“ *Пророци и царе, с. 164*

4. СМИРЕТЕ СЕ ПРЕД БОГА И ЕДИН ДРУГ

а. Обясни промяната, която Бог иска да направи Неговият народ – от идолопоклонство и гордост да станат деца на един небесен Баща. Исая 57:13-21

„Нека гордост или самомнителност, или самодоволство не задържат някого от изповядване на греховете си, за да може да иска обещанието: „Който крие престъпленията си няма да успее, а който ги изповядва и оставя, ще намери милост“ (Притчи 28:13). Не задържайте нищо от Бога и не пренебрегвайте изповядването на грешките спрямо братята, когато са свързани с тях. (...)

Печален факт е, че грешащото сърце не желае да бъде критикувано или да се подложи на смирение чрез изповядване на греха. Някои виждат своите грешки, но мислейки, че изповядването ще намали достойнството им, извиняват своята неправда и се предпазват от дисциплината, която изповядването би дало на душата. (...) Те виждат грешките на другите; но как могат да имат кураж да дадат съвета: „Изповядайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете“, когато те са пренебрегнали да следват това наставление в собствения си живот? Колко много ще научат проповедници и народ от една истина, която те отхвърлят и забравят, ако е възможно, понеже не е приятна; понеже тя не ласкае тяхната гордост, но укорява и причинява болка? (...) Те трябва да гладуват и жадуват за Христовата правда, за просвещението от Светия Дух.“ *Основи на християнското възпитание, с. 239, 240*

б. Как можем по-добре да сътрудним на Светия Дух, за да бъдем част от великия план на Господа? Исая 59:20, 21

„Грехът не трябва да бъде подхранван. Има време, когато любовта на мнозина изстива и някои недостатъци от ваша страна могат да насърчат други в погрешен път и да водят към много и скръбни прегрешения. Не давайте пример на хладкост; не се отвръщайте от свидетелствата на Божия Дух. Поверено ни да предадем на света една сериозна вест и има много риск. Не може да бъдем спасени сред изкушенията, които ни заобикалят в тези опасни времена, без постоянно бдене в молитва. Трябва да бдим срещу приемане на наш собствен нисък стандарт за характер.“ *Служители на евангелието, с. 462 (англ. 1892)*

5. ОБЛЯГАНЕ НА ВЕЧНИТЕ МИШЦИ

а. Коя милостива покана, отправена към жителите на Юда, отеква към нас днес? Исая 27:5

„Една от особените примки на Сатана е да кара хората да съгрешават и после да ги изоставя отчаяни, безпомощни и треперещи, страхувайки се да търсят прошка. Но защо трябва да се боим? (...) Били са взети всички предпазни мерки против нашата немощ, предложени ни са всички насърчения, за да отидем при Христос. (...)

Христос бе дал Себе Си за залог, че е наш заместник и поръчител и не пренебрегна нито един човек. Този, Който не можеше да гледа човешките същества обречени на вечна погибел и прие смъртта заради тях, ще гледа със съжаление и съчувствие всяка душа, която разбере, че не може сама да се спаси.

Той не ще подмине нито един треперещ молител, без да му помогне да се изправи. Този, Който чрез Себе Си изкупи за човека един безкраен запас от морална сила, не ще пропусне да я употреби в наша полза. Можем да занесем греховете и мъката в краката Му, защото Той ни обича.“
Христови притчи, с. 89

б. С кои думи Исая описва опитността, която трябва да бъде наша? Исая 12:1-6

„О, колко много пъти сърцето ти е било трогвано от красотата на Спасителя, очаровано от Неговия прекрасен характер и покорявано от мисълта за Неговото страдание! Как иска Той да положиш цялата си болка на Него.“ *Избрани вести, т. 2, с. 249*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Защо Исая можа да служи на своя народ с надежда?
2. Как трябва да избегнем измамата на общото погрешно схващане за Бога?
3. Защо Бог се грижи да призове гордия, упорит народ към покаяние?
4. Ние може да изповядаме нашите грехове на Бога, но как Яков 5:16 често се пренебрегва?
5. Въпреки сатанинските претенции, защо Бог иска от нас да учим този седмичен урок?

Дарения от първата събота за мисионерски училища и образователни проекти

„Всяко човешко същество, създадено по образ на Бога, е надарено със сила, сродна с тази на Създателя – индивидуалност, сила да мисли и да твори. Хората, у които е развита тази сила, са тези, които носят отговорности, които ръководят предприятия и които влияят на характера. Задачата на истинското възпитание е да развие тази сила, да възпита младежа като мислещи хора, а не само като рефлектори на мислите на другите. Вместо да ограничават своите познания върху онова, което са казали и написали разни човеци, учениците трябва да се напъват към изворите на истината, към необятните полета за изследване в природата и откровението. Нека изучават и обсъждат великите факти на дълга и своето предназначение, и умът им ще се развива и укрепва. Вместо учени овцици, учебните институти могат да подготвят мъже, които са способни да мислят и да творят, мъже, които са господари, а не роби на обстоятелствата, мъже, които притежават широк мироглед, яснота на мислите и смелост в своите убеждения.“
Възпитание, с. 12, 13

Целта на Образователния отдел е да поддържа установяването на такива институции. Общобразователни училища и мисионерски училища сега са нужни повече от всякога за възпитаване на нашите деца. Преди повече от век Господната вестителка писа: „Много повече може да се направи, за да се запазят и образоват децата на онези, които засега не могат да се отдалечат от градовете. Това изисква най-добрите ни усилия. Трябва да се изградят църковни училища за децата в градовете и във връзка с тези училища трябва да се помисли и за по-високо образование, където има нужда.“ *Детско водителство, с. 160*

„Където има малко пазители на съботата, родителите трябва да се обединят, за да намерят място за дневно училище – там да се учат децата и юношите им. Те трябва да намерят християнски учител, който като посветен мисионер така да обучава децата им, че да ги направи да станат мисионери. Нека бъдат наети такива учители, които добре преподават различните предмети, като Библията се постави за основа и живот на всяко обучение.

В места, където вярващите са малко, нека две или три църкви се обединят, за да издигнат скромна сграда за училище.

Ако родителите осъзнаят важността на тези малки образователни центрове, ако се обединят да извършат работата, която Господ желае да бъде извършена в това време, планът на врага за децата им ще бъде осуетен.“ *Детско водителство, с. 160*

Апелираме към вас тази събота да дадете щедро за поддържане на това дело във всички наши църкви по света.

Вашите братя от Образователния отдел при Генералната конференция

Неверие чрез съюз

„Да не наречете съюз всичко, което тези люде наричат съюз, и да не се страхувате от това, от което те се страхуват, нито да се плашите. Господа на Силите – Него осветете, от Него да се страхувате и пред Него да треперите.“ (Исаия 8:12, 13)

„(Бог) зове за хора, които ще останат отделени от неприятелите на истината. Той зове за хора, които не ще смеят да прибягнат към плътската мишца чрез влизане в съдружие със светски, за да осигурят средства за напредъка на Неговото дело – дори за изграждането на институции.“
Съвети върху здравето, с. 290

Препоръчвани четива: По стъпките на Великия Лекар, с. 118-132 (*Помощ за безработни и бездомни*)

Неделя

31 юли

1. КРАЙНО ВЕРООТСТЪПНИЧЕСТВО

а. Опиши степента на неблагоприятните условия, пред които бяха изправени малцината Божии верни при царуването на Ахаз, царя на Юда. 2 Летописи 28:1-4 Как Михей описва ситуацията? Михей 7:2, 4

„Възцаряването на Ахаз постави Исаия и сътрудниците му в условия, по-ужасни от когато и да било в миналото в Юдовото царство. Мнозина, устоявали преди на покваряващото влияние на идолопоклонническите обичаи, сега бяха убедени да участват в поклонението на езическите божества. Израелевите князе се оказаха недостойни за поверените им отговорности. Фалшиви пророци идваха със заблуждаващи вести. Някои от свещениците пък проповядваха заради заплащането. Въпреки това водачите на отстъпничеството все още спазваха формата на Божието поклонение и твърдяха, че са част от Божия народ.“ *Пророци и царе, с. 167*

„Вашите водители ви правят да заблуждавате и развалят пътя, по който ходите“ (Исаия 3:12). Това се изпълни буквално по време на царуването на Ахаз (...)

Добрите влияния бързо намаляваха, а злите нарастваха.“ *Пророци и царе, с. 168*

Дарения от първата събота - за мисиите по света

2. ЕДИН НЕСВЯТ СЪЮЗ

**а. Какво апелира Бог при кризата във времето на Ахаз? Михей 6:1-5
Как описа Той ситуацията и какво направи за нея? Исаия 28:5-13**

„Заради остатъка от верни, както и поради безкрайната Си любов към сгрешилите, Бог във всеки век е търпял дълго бунтовниците и е апелирал към тях да изоставят злите си дела и да се върнат при Него. Чрез определените от Него хора Той е разкривал пред нарушителите пътя на правдата, давайки им „заповед след заповед, правило след правило..., тук малко, там малко“ (Исаия 28:10).

Така беше и по времето на Ахазовото царуване. Покана след покана бяха изпращани на сгрешилия Израел да възстановят верността си към Йехова. Нежни бяха апелите на пророците. Когато заставаха пред хората, искрено молейки ги да се покаят и реформират, думите им даваха плод за прослава на Бога.“ *Пророци и царе, с. 168*

**б. Когато Ахаз пренебрегна апелите на пророците и продължи в идолопоклонническия си път, какво накрая го заплаши? 4 Царе 16:5
Защо Бог позволи да се случи това? 2 Летописи 29:6-8**

„Ако Ахаз и високопоставените от царството му бяха истински служители на Всемогъщия, нямаше да се страхуват от неестествения съюз, формиран срещу тях. Многобройните грехове обаче ги бяха лишили от сила. Изплашено от възмездието на оскърбения Бог, сърцето на царя и сърцето на хората му се разклатиха, както горските дървета се разклащат от вятъра“ (Ис. 7:2).“ *Пророци и царе, с. 170*

в. Каква вест беше предадена тогава на Ахаз в този критичен момент? Исаия 7:4-9 Как отговори царят? 4 Царе 16:6-8

„Юдовото царство би преуспяло, ако Ахаз беше приел небесното слово. Но той предпочете да се облегне на човешка десница и да потърси помощ от езичници.“ *Пророци и царе, с. 170*

3. НАДЕЖДА В НАЙ-МРАЧНИЯ ЧАС

а. Какви предупреждения трябва да вземем от горчивите резултати от съюза на Ахаз с Асирия? 2 Летописи 28:14-23

„Предложеният данък възбуди алчността на Асирия и тази предателска нация скоро заплаши Юда с нападение и плячкосване. Ахаз и нещастните му поданици бяха измъчвани от страхове да не би да попаднат в ръцете на жестоките асирийци.“ *Пророци и царе, с. 170*

б. Коя беше най-лошата част от отстъпничеството на Ахаз? 2 Летописи 28:24-27

„В края на царуването си отстъпилият цар нареди портите на храма да бъдат затворени. Святите служби бяха спрени. Светилниците не горяха повече пред олтара. Не се принасяха жертви за греховете на хората. Сладкият тамянов дъх повече не се възнасяше нависоко по време на сутрешната и вечерната жертва. Като изоставиха дворовете в Божия дом и затвориха портите му, жителите на нечестивия град смело издигнаха по ъглите на ерусалимските улици олтари на езически божества. Като че ли езическото победи и силите на тъмнината бяха взели надмощие.“
Пророци и царе, с. 170

в. Защо съюзите са така опасни – и какво можем да научим от Исавата вест на надежда към остатъка? Исая 8:9-14

„Задаван е бил въпросът: Какво означава съюз? Кой е създал конфедерации? Вие знаете какво е конфедерация – едно сдружение на хора в работа, която не носи печата на чиста, честна, непоколебима почтеност.“
Библейски коментар, т. 4, с. 1142

4. ЕДИН ВЕЧЕН ПРИНЦИП

а. Кои предупреждения, ако ги вземем под внимание, ще ни запазят от грешката да образуваме съюзи с онези, които не се придържат към настоящата истина? Исая 31:1-3

„Сатана се движи с долната си сила, за да вдъхновява хора да създават съюзи и конфедерации на злото срещу светлината и срещу Божието Слово. Безбожие, папство и полупапство идват в тясно и силно общение с изповядващи християнството. Низши гледища за вдъхновение, за възвеличаване на човешки идеи от хора, наречени мъдри, поставят човешкия талант над Божествената мъдрост и така наречената наука над силите на жизненото благочестие. Това са белезите на последните дни.“
Да мога да Го позная, с. 345

„Всички се нуждаят от мъдрост да издирят внимателно тайната на не-правдата, която се явява така до голяма степен в завършването на тази земна история. Божието представяне на омразните дела на жителите на управляващите сили на света, които се свързват в тайни общества и съюзи, които не почитат Божия закон, трябва да дадат възможност на хората, които имат светлината на истината, да се пазят определено от всички тези злини. Все повече всички фалшиви религиозни фанатици на света ще проявяват своите зли действия, защото има две партии – тези които спазват Божиите заповеди, и тези, които воюват срещу Божия свят закон.“ *Ръкопис 8, с. 322*

б. Кой библейски принцип предупреждава срещу съюзи? 2 Коринтяни 6:14-18

„Безбожните се свързват на вързопи, свързани в разни сдружения, в съюзи, в конфедерации. Ние не трябва да имаме нищо с тези организации. Бог е наш Владетел, наш господар, и Той ни призовава да излезем от света и да бъдем отделени. (...) Ако отказваме да направим това, ако продължаваме да сме свързани със света и да гледаме на всяко нещо от светска гледна точка, ще станем като света. Когато светска политика и светски идеи управляват нашите трудове, не можем да стоим върху възвишената и свята платформа на вечната истина.“ *Библейски коментар, т. 4, с. 1142*

„Профсъюзите и конфедерациите на този свят са примка. Пазете се от тях и се дръжте настрана от тях, братя! Нямайте нищо общо с тях. Понеже поради тези съюзи и конфедерации скоро за нашите институции ще бъде трудно да провеждат Божието дело в градовете.“ *Избрани вести, т. 2, с. 152*

5. ШИРОКООБХВАТНА КОНЦЕПЦИЯ

а. Как вдъхновението описва голямото напрежение на градския живот и съюзите, които то изисква – в контраст с мирното съществуване, което Бог иска за Своя народ? Наум 2:4; Плач Еремиев 5:4; Исаия 32:17-19

„Божие намерение е нашите хора да се заселват вън от градовете и от тези места да предупреждават градовете и да издигат в тях паметници за Бога. В градовете трябва да има сила на влияние, та вестта на предупреждение да бъде чута.

От години на нашия народ е било давано предупреждението: Излезте от Батъл Крийк. Но поради установените там много интереси и че хората не можеха да видят защо трябва да се преместят, бяха склонни да останат. (...)

Махнете от Батъл Крийк училището, ако ви е възможно да го направите. Заминете за място, където няма хора, които вярват като нас и там установете училището върху място с много земя, че учениците, които идват, да могат да бъдат възпитани в правилни насоки. (Брн. Спалдинг и Мейгън) послушаха даденото наставление. Това беше първото направено преместване. То беше успешно. Бог беше доволен от това.“ *Бюлетин на ГК, 6 април 1903*

„В плана на Бога за Израел всяко семейство имаше дом върху терен с достатъчно земя за обработване. Така бяха осигурени и средствата и стимула за един полезен, трудолюбив и самоиздържащ се живот. И никакво изобретение на човеци някога не е подобрило този план.

Земята има скрити благословения в дълбините си за онези, които имат кураж и желание, и постоянство да събират нейните съкровища. Бащи и майки, които притежават парче земя и уютен дом са царе и кралици.

Едно скъпо жилище, претрупана мебелировка, показ, лукс и охолство не осигуряват условията, съществени за един щастлив, полезен живот.“

Вярата, чрез която живея, с. 260

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Колко далеч в отстъпничеството Ахаз заведе народа на Юда?
2. По кои начини съюза на Ахаз с Асирия показва сериозно неверие?
3. Как Бог утеши верния, когато службите в храма бяха забранени?
4. Какъв е действителният проблем със съюзите?
5. Защо живеенето на село е добро за нашата вяра – особено в наши дни?

Езекия

„Който мисли, че стои, нека внимава да не падне.“ (1 Коринт. 10:12)

„Всеки ден с думите и делата си правим впечатление на хората, с които общуваме. Колко голяма е нуждата да поставим страж на устата си и да внимаваме в постъпките си!“ *Пророци и царе, с. 178*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 171-178 (28. Езекия, 29. Посланици от Вавилон)

Неделя

7 август

1. СЪЖИВЕНА НАДЕЖДА

а. Какво осъзна Езекия, синът на Ахаз, когато стана цар на Юда? 2 Летописи 29:1, 6-9 **Кои бяха първите му стъпки? 2 Летописи 29:2-5, 10**

„Възцарил се на трона, Езекия бе решен да направи всичко, което беше по силите му, за да спаси Юда от участието на северното царство. Вестите на пророците не поддържаха половинчати мерки. Надвисналото наказание можеше да бъде избегнато само с най-решителна реформа.

В кризата Езекия се прояви като човек, който може да се възползва от възможностите. Едва се възкачил на трона и започна да прави планове и да ги осъществява. Първо насочи вниманието си към възстановяване на толкова дълго занемарените храмови служби.“ *Пророци и царе, с. 171*

б. Какъв призив отправи Бог към Юда? Исаия 31:6 **Как отговори „големият остатък“? Михей 7:7-9; 2 Летописи 29:16-20, 27-31, 35,36**

„Бог наистина беше подготвил сърцата на юдовите големци да поведат решително реформаторско движение срещу вълната на отстъпление.“ *Пророци и царе, с. 172*

2. РАДОСТТА ОТ РЕФОРМАЦИЯТА

а. Коя пророческа молитва, представена по-рано при освещаването на храма, беше изпълнена при реформацията на Езекия? 3 Царе 8:33, 34; 2 Летописи 7:14

„(3 Царе 8:33, 34 цитирано) Тази молитва беше подпечатана с видимото Божие одобрение – в края огън слезе от небето и изгори всеизгарянията и жертвите и славата на Бога изпълни храма. През нощта Господ се бе явил на Соломон, за да му каже, че молитвата му е чута и че на поклонниците в храма ще бъде показвана милост. (...)

Тези обещания се изпълниха по удивителен начин по времето на проведената от Езекия реформация.“ *Пророци и царе, с. 173*

б. Опиши успеха на Езекиевата реформация. 2 Летописи 30:1, 9-13, 21-23, 26, 27

„Отрежданите обикновено седем дни за пасхалния празник отминаха бързо, но богомолците решиха да прекарат още седем дни в по-цялостно изучаване на Господния път. Свещениците продължаваха да учат хората от книгата на закона. Всеки ден народът се събираше край храма за славословие и благодарност. В края на това голямо събиране стана ясно, че Бог е действал по чуден начин за духовната промяна на отстъпилия Юда и за възпиране на вълната от идолопоклонство, заплашващо да помете всичко пред себе си. Тържествените предупреждения на проците не бяха напразни.“ *Пророци и царе, с. 173, 174*

в. След пасхата кои по-нататъшни стъпки отбелязаха искреността на Езекиевата реформация? 2 Летописи 31:1, 5, 6 Как беше описано управлението му? Стихове 20, 21; 4 Царе 18:4-7;

„Царуването на Езекия се характеризираше с низ от забележителни събития, показали на околните народи, че израелевият Бог е с народа Си.“ *Пророци и царе, с. 174*

3. МИЛОСТ И МИСИЯ

а. Каква вест дойде до Езекия, когато беше болен и как му беше показана милост? 4 Царе 20:1-7 Как изказа той благодарност? Исаия 38:9-20

„Възстановен в обичайната си сила, царят на Юда призна с песен милостта на Йехова и даде обет остатъка от дните си да прекара в доброволно служене на Царя на царете. Благодарността и признанието за Божието състрадателно отношение към него е вдъхновение за всички, които желаят да прекратят живота си за прослава на Твореца.“ *Пророци и царе, с. 176*

б. Чрез кой знак Бог потвърди обещанието Си към Езекия и каква реакция предизвика това в една далечна страна? 4 Царе 20:8-12

В плодородните равнини на Тигър и Ефрат живееше един древен народ, който по това време, макар и завладян от Асирия, бе определен за владетел на света. Сред този народ имаше мъдреци, изучаващи астрологията с голямо внимание. Те силно се учудиха, когато забелязаха, че сянката на слънчевия часовник се връща с десет степени. Царят им Веродах-валадан разбра, че чудото, показващо, че небесният Бог му дава още живот, е било извършено за знамение на юдовия цар. Веродах-валадан изпрати при Езекия посланици, за да го поздравят за възстановяването му и ако е възможно, да научат повече за Бога, способен да извърши толкова велико чудо. Посещението на пратениците от далечната страна откри на Езекия възможност да възвеличи живия Бог.“ *Пророци и царе, с. 176*

в. Какво можем да научим от благоприятния случай за мисиониране, когато Бог даде на Езекия? Колосияни 4:5; Откровение 3:18 (последната част)

„Очите се нуждаят да бъдат помазани с небесния колурий, за да видят и усещат своите случаи.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 103*

4. ГОЛЯМА ГРЕШКА

а. Коя грешка опетни добрата репутация на Езекия? 2 Летописи 32:25,31; Исаия 39:1-4

„Но гордостта и суетността обладах сърцето на Езекия и за да се възвеличи, отвори пред алчните им очи съкровищницата, с която Бог бе обогатил народа Си. (...) (Исаия 39:2 цитирано) Той не постъпи така, за да прослави Бога, а за да се издигне в очите на чуждите князе. Не размисли, че тези хора бяха представители на могъщ народ, който нито се бои от Бога, нито Го обича и че е неразумно да им доверява богатствата на държавата. Посещението на посланиците бе изпит за благодарността и посветеността на Езекия.“ (...) (2Лет. 32:31 цитирано) Ако Езекия се беше възползвал от дадената му възможност да свидетелства за силата, добротата и състраданието на израелевия Бог, докладът на посланиците щеше да бъде като лъч светлина, проникващ в тъмнината. Но той възвеличи себе си повече от Господа на Силите. Царят „не отдаде на Господа според стореното нему благодеение, защото сърцето му се надигна.“ (2 Лет. 32:5)

Колко пагубни бяха последиците! На Исаия беше разкрито, че отпътувалите посланици са отнесли със себе си сведения за видените богатства и че царят на Вавилон и съветниците му правят планове да обогатят страната си с ерусалимските съкровища. Езекия бе извършил тежък грях. „Затова гняв падна на него и на Юда и Ерусалим.“ (2 Лет. 32:25).“ *Пророци и царе, с. 177*

б. Какви новини трябваше да предаде Исаия на Езекия – и как царят показва покаяние за своето неблагоприятие? Исаия 39:5-8; 2 Летописи 32:26

„През останалите години от царуването си царят на Юда щеше да има голямо благоденствие поради твърдото си намерение да поправи миналото и да прослави името на Бога, Комуто служеше. Въпреки това вярата му щеше да бъде сериозно изпитана и щеше да научи, че само ако изцяло се уповава на Йехова, може да се надява, че ще постигне победи над силите на тъмнината, които се стремят към неговото погубване и към пълното унищожаване на народа му.“ *Пророци и царе, с. 178*

5. ВИНАГИ ГОТОВИ С КРОТОСТ

а. Какво трябва да научим всички ние от опитността на Езекия с вавилонските пратеници? Псалм 141:3; 1 Коринтяни 10:12; 1 Петрово 3:15

„Разказът за неуспеха на Езекия, когато при посещението на посланиците не се показва достоен за поверената му мисия, е изключително важен урок за всички нас. Ние трябва не само да работим, но и за говорим за скъпоценния си опит с Бога, за Неговата милост и любов, за неизследимата дълбина на любовта на Спасителя. (...)

Всеки ден от живота ни е пълен с отговорности, с които трябва да се справяме. Всеки ден с думите и делата си правим впечатление на хората, с които общуваме. Колко голяма е нуждата да поставим страж на устата си и да внимаваме в постъпките си! Едно безразсъдно движение, една неразумна постъпка и мощните вълни на някое силно изкушение могат да тласнат душата към дъното. (...)

От друга страна, с примера си помагаме на ближните си да развиват добрите принципи, даваме им сила да вършат добро. Самите те упражняват същото благотворно влияние върху други. Така, без да съзнаваме, стотици и хиляди човешки същества са подпомогнати от нашето влияние.“ *Пророци и царе, с. 178*

„(1Петрово 3:15 цитирано) Защо страхопочитание? Бойте се, да не би вашите думи да бъдат в полза на себевъзвеличаването, да не би да изговорите нещо необмислено, да не би думите или маниерите ви да не са по подобие на Христовите. Здравно се свържете с Христос и представяйте истината такава, каквато е в Него.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 275, 276*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо може да бъдем вдъхновени от инициативния начин на действие на наследника на Ахаз?**
2. **Защо царуването на Езекия беше увенчано с радост и успех?**
3. **Освен да помогне на Юдовия цар, кого Бог искаше да привлече?**
4. **Какво забрави Езекия, когато посланиците дойдоха да го посетят?**
5. **Когато искаме да свидетелстваме за Бога, защо е нужно да бъдем бдителни?**

Гордост и смирение

„Облечете смирението; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат.“ (1 Петр. 5:5)

„Гордостта на асирийското царство и неговото падане ще служат като урок до края на вековете.“ *Пророци и царе, с. 185*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 179-186 (30. Избавление от Асирия)

Неделя

14 август

1. ВЯРНО РЪКОВОДЕНЕ

а. С какво разсъждение Езекия окуражи народа си да застанат срещу асирийците и как думите на Исаия помогнаха в тази криза? 2 Летописи 32:7, 8 (първата част); Исаия 12:6

„Във времето, когато Езекия зае юдовия трон, асирийците вече бяха отнели голям брой израилтяни от северното царство. Няколко години по-късно, докато защитата на Ерусалим все още укрепваше, асирийците обсадиха и превзеха Самария, и разпръснаха десетте племена сред многобройните провинции на асирийското царство. Границите на Юда бяха само на няколко мили, а Ерусалим отстояше на не по-малко от петдесет мили. Богатата плячка, която бяха намерили в храма, изкушаваше неприятеля да се върне.

Но царят на Юда реши да извърши своя дял в подготовката за отпор срещу врага.“ *Пророци и царе, с. 179, 180*

б. Защо Езекия можа да се довери на Божията помощ? Исаия 10:12, 24-27; 14:24-27 Как отговори народът на неговия призив? 2 Летописи 32:8

„Вярата се предава най-бързо на другите чрез проява на вяра. Юдовият цар се беше подготвил за приближаващата буря и сега душата му се надяваше на Бога, уверен в изпълнението на пророчеството за асирийците.“ *Пророци и царе, с. 180*

2. КРИЗАТА ИДВА

а. Когато при всичките изгледи перспективата изглеждаше безнадеждна за Юда, как асирийските офицери правеха нещата дори още по-зле? Исая 36:13-20

„Така дълго очакваната криза настъпи. Асирийските войски, вървящи от триумф към триумф, се появиха в Юдея. Уверени в победата си, военачалниците разделиха войниците на две армии, едната от които трябваше да пресрещне египетските войници на юг, а другата – да обсади Ерусалим. Сега единствената надежда на Юда бе в Бога. Всяка възможна помощ от Египет беше възпряна, а наблизко нямаше приятелски народ, който да подаде ръка.

Асирийските офицери, сигурни в силата на дисциплинираните си войници, уредиха среща с юдовите старейшини, на които безочливо поискаха предаването на града. Искането бе придружено с хулни думи срещу Бога на евреите. Поради слабостта и измяната на Израел и Юда името на Бога не беше вече на почит сред другите народи, а беше станало предмет на непрестанни злословия. (Ис. 52:5)“ *Пророци и царе, с. 180*

б. Как отговори Юда на подигравките на надменните асирийци и какво ни напомня тази опитност за отношението? Исая 36:21, 22; 37:1-4

„Същият насилнически дух, измислил в миналото лъжи против верните, сега пак се опитва да освободи земята от боящите се от Бога и пазещи закона Му. (...) Преследващи управници, проповедници и църковни членове ще правят заговор против тях. С думи и перо, чрез похвали, заплашвания и подигравки те ще се опитат да доведат вярата им до събаряне.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 444*

„Когато личности се срещнат заедно да изследват гледните точки относно вярата, по които има различие в мненията, духът, който ги контролира ще бъде проявен. Онези, които стоят в защита на истината, ще бъдат тихи и самообладани. Ако имат Христовия ум, ще бъдат любезни и почтителни. Те не ще бъдат подведени да използват остър език. Не ще считат себе си за непогрешими, нито ще гледат с презрение на онези, които са на различно мнение от тяхното. Няма да ги считат като неприязтели, нито ще се отнасят към тях с подигравки или шегуване.“ *Служители на евангелието (1892), с. 389 (англ.)*

3. ВЯРА ПРИ НЕБЛАГОПРИЯТНИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

а. Каква вест даде Бог чрез Исаия на Езекия в кулминационната точка на кризата на Юда с Асирия? 4 Царе 19:5-7 Защо е така важно за нас да размишляваме върху тези велики исторически опитности?

„Бог иска да си спомняме за Неговите постъпки към народа Му в миналото, когато е искал да го избави от враговете му. Той винаги е избирал критичните моменти, когато не се е виждала възможност за избавление от действията на Сатана, и тогава е проявявал силата Си. Нуждата на човека е повод за Бога да действа.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 699*

„Не освободен от тежки изпитания, но сред самите тях се развива християнският характер. Подигравките и съпротивата водят Христовия последовател към по-голяма бдителност и по-сериозни молитви към могъщия Помощник. Суровото изпитание, издържано чрез Божията благодат развива търпение, бдителност, сила и дълбоко, постоянно доверие в Бога. Победата на християнската вяра се изявява в това, че нейният последовател може да страда и да бъде силен, да се покорява и така да побеждава, да бъде убиван цял ден (по Римл. 8:36) и пак да бъде жив, да носи кръста и така да спечели славната корона.“ *Деяния на апостолите, с.213*

„Тези, които ще излязат в края победители, ще минават от време на време през страшни трудности и изпитания в религиозния си живот; но те не трябва да напускат дръзновението си, защото това е част от дисциплината им в училището на Христос и то е необходимо, за да може всичката сгурия да се премахне.“ *Вест към младите, с. 40*

б. Какво направиха Исаия и Езекия в това време на криза? 2 Летописи 32:20; 4 Царе 19:14-19

„Молитвите на Езекия за юдовите жители и за честта на техния върховен Господар бяха в хармония с Божието намерение. В благословението си по време на службата за освещаването на храма Соломон се бе помолил Господ да поддържа „правото на людете Си Израел според всекидневната нужда, така щото всичките племена на света да познаят, че Йехова, Той е Бог; няма друг“ (3 Царе 8:59, 60). Господ щеше да показва особена милост, когато по време на война или на насилничество от чужда войска израелевите старейшини биха влезли в молитвения дом и биха се помолили за избавление (3 Царе 8:33, 34).“ *Пророци и царе, с. 182*

4. БОГ ПРЕВЪЗМОГВА ЗАРАДИ ПРАВДАТА

а. Какво уверение изпрати Господ на царя и на народа на Юда? 4 Царе 19:20-22, 28, 32-34 Какво трябва да научим от начина, по който Бог снабди техните нужди, макар че земята им беше оставена пуста? Стих 29

„Както беше в древността Божият народ, така ние трябва да бъдем приготвени да вървим напред, когато облакът се вдигне и се движи напред, и да спираме, когато облакът спре. Трябва да съобразяваме движенията си с ръководството на Божия Дух. Вместо да следваме пътища на собственото ни изобретение, трябва да сътрудничим на Божеството. Така ще можем да вървим в крак с нашия Водач.

За да бъде човек християнин, не е необходимо да има големи таланти. Човешкият деятел може да няма глас в законодателни съвети, може да не му бъде разрешено да обсъжда в сенати или да гласува в парламенти; но той има достъп до Бога. Царят на царете се навежда ниско, за да чуе молитвата, идваща от човек, който желае да върши волята на Господаря. Една сериозна молитва, отправена от искрено, разкаяно сърце, има по-голяма стойност в очите на Бога отколкото красноречивата реч. Бог чува всяка молитва, предложена с тамяна на вратата. Най-слабото Му дете може да упражни влияние в хармония с небесния съвет. Бог съживява делото Си в отговор на молитва.“ *Ривю енд херълд*, 23 юни 1903

б. В какъв смисъл съдбата на Асирия представя един главен принцип за всяка възраст? Исая 30:27, 28; Притчи 11:17; 16:18

„С непогрешима точност Безкрайният още държи сметка за народите. Докато милостта Му се предлага с призив към покаяние, тази сметка остава открита; но когато сумите достигнат известен размер, когато Бог е фиксирал, започва службата на гнева Му. Сметката е приключена. Божественото търпение престава. Милостта не се застъпва повече за тях.“ *Ривю енд херълд*, 3 юни 1915

„Гордостта на Асирия ще се повали и скиптърът на Египет ще се отнеме.“ Това важи не само за народите в древността, заставали против Бога, но и за всички съвременни нации, които не успеят да изпълнят Божието намерение. В деня за даване на наградите, когато праведният Съдия на земята „пресее народите“ и хората, спазвали истината, бъдат допуснати в Божия град, небесните сводове ще отекуват от триумфалната песен на изкупените.“ *Пророци и царе*, с. 186

5. СМИРЯВАНЕ НА ГОРДОСТТА В САМИТЕ НАС

а. Какви практически уроци трябва да извлечем от опитността с участието на Езекия, Исаия и асирийците? 1 Петрово 5:5-7; Притчи 16:18

„Има много начини, по които Бог може да накаже, и наказанието сигурно ще последва там, където се подхранва гордост. (...) Нека човек се издигне с чувство за собствената си способност и в доверие в своята човешка сила и сигурно ще бъде победен от изкушение. Бог ще го сваля. Той ще го научи в абсолютната му слабост, за да чувства нуждата си от Божествена помощ.“ *Ръкописи, т. XXI, с. 332, 333*

„Трябва да се смиряваме всекидневно пред Бога и да не мислим, че нашата мъдрост е свършена. Трябва с усърдие да се заловим за работата. Не трябва да се молим Бог да ни смири, защото когато Бог се заеме с нас, Той ще ни смири по начин, по който не бихме се радвали. Но ние трябва ден след ден да се смиряваме под мощната ръка на Бога. Трябва да изработваме спасението си със страх и трепет. Докато Бог работи в нас да желаем и да вършим собствената Му добра воля, ние трябва да Му сътрудничим, когато Той работи заради нас. Трябва да бдим срещу надигане на душите ни в самомнителност. Но ще кажете: Как да зная, че Христос е в сърцето ми? Ако когато сте критични или коригирате по ваш начин и мислите, че нещата не вървят както мислите, че трябва да вървят – ако тогава позволявате да се надигне гняв вместо да понесете мъмрене и да бъдете търпеливи и любезни, Христос не обитава в сърцето.

Христос придава такава стойност на човека, че даде собствения Си живот, за да го изкупи; и Той изисква всяка сила и способност на нашето същество да бъдат в свършено подчинение на Него. Но ние не трябва да оценяваме себе си само в светлината, в която Бог ни е оценил чрез кръста на Голгота. Нека не се страхуваме да покажем нашето смирение чрез любезност, учтивост и търпение. Не позволявайте на Аз-а да се надига и да мисли: Това съм аз, те се опитват да ме нараняват чрез погрешните си доклади.“ *Ривю енд херълд, 12 юли 1887*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как Езекия достойно се справи с положението, изправен пред лицето на асирийската заплаха?
2. Как трябва да отговорим на „сенахиримите“ в нашия живот?
3. Как Бог почете Своя древен народ в кризата, пред която се изправи Юда?
4. Какво можем да научим от начина, по който явният просперитет на Асирия премина?
5. Назови няколко сигурни теста, които откриват личното ни ниво на смирение?

Човечеството се държи отговорно

„В онзи ден човек ще погледне към Създателя си и очите му ще се взрат в Светия Израелев.“ (Исая 17:7)

„Всеки един от нас трябва да стои където осъзнаваме нашите задължения и отговорности към небесния Бог. Когато вършим това, Божественото благословение ще почива върху нас.“ Доклад на австралийската унионска конференция, 28 юли 1889

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, т. 2, с. 555 – 563

Неделя

21 август

1. ГОРДОСТ И САМОНАДЕЯНОСТ ОСЪДЕНИ

а. Какво пророкува Исая, че ще стане с гордия Вавилон, точно както асирийците бяха осъдени? Исая 13:1, 4-6, 17-22; 47:1-3, 7-9 Кога великият град наистина срещна гибелта си? Даниил 5:1, 18-23, 28, 30

б. Обясни паралела, за когото Господ заяви, че скоро ще дойде над духовния Вавилон. Откровение 18:1, 2, 7-17; Езекиил 7:9

в. Защо всеки един трябва да бъде бдителен в това отношение? Притчи 15:3

„Окоето на Господа е върху всяка сцена. (...) На всяка дума и действие от нашия живот светият, мразещ греха Бог стои като свидетел. Не можем да избегнем задължението си към Него, защото Бог е навсякъде. Защо да не живеем по такъв начин, че да можем да изпълним задължението си с радост, а не със скръб? Бог ни е дал определената ни работа и трябва да я вършим под Негово ръководство. Ако употребяваме силите си под контрола на Сатана, ние сме бунтовници срещу Бога и в летописите на нашия живот ще бъде намерено, както беше намерено в живота на Валтасар, един фатален недостиг, когато се правеше балансът на сметките.“ Знамения на времето, 14 септември 1888

2. ДА ЗАВИСИМ ПОВЕЧЕ ОТ БОГА, ПО-МАЛКО ОТ ОБЩЕСТВОТО

а. Всред шума и суетата на градския живот кои предупреждения трябва винаги да помним? Исая 17:12-14 Например: кой беше последният Божи вестител, на когото беше наредено да пише относно един град (в този случай Мелбърн, Австралия), имащ по-малко от половин милион хора, когато вестителят беше жив?

„Не е Божията воля Неговият народ да се настанява в градовете, където има постоянен шум и смущение. Децата им трябва да бъдат отделени от това; защото цялата система се демобилизира от бързината и наплива на шума.

Господ желае Неговите хора да се преместят на село, където могат да обработват земята и да отглеждат собствени плодове и зеленчуци и където децата им могат да бъдат в пряк контакт с делата на Бога в природата. Моята вест е: Изведете семействата си от градовете.“ *Медицинска служба*, с. 310, 311

„Градовете ще стават все по-лоши. В тях ще има борба и кръвопролитие и накрая ще бъдат посетени от земетресения. Здания ще бъдат разрушавани и ще бъдат поглъщани чрез огън от небето. (...)

Ще се преместват ли нашите братя и сестри в Мелбърн без съвета на Бога? Ще правят ли големи планове в Мелбърн, когато светът става все по-лош, когато градовете стават като Содом и Гомор? Ще заслепят ли очите на хората, та да не различават знаменията на времето?

Градовете трябва да бъдат обработени. Онези, които живеят в тях, трябва да бъдат предупреждени за това, което предстои. Нека време и средства бъдат мъдро употребени. Вижте дали не можете да правите нещо по главните пътища и кривите пътеки на градовете, да прокламирате вестта на настоящата истина. Не заселвайте семействата си в градовете и не установявайте там бизнес интереси. Ако правите това, в бъдеще ще трябва да се подчинявате да съблюдавате разни празници. Ще бъдат поставени наблюдатели да търсят случай на негодувание срещу Божия народ, спазващ заповедите. Сатана ще упражни силата си и резултатът ще бъде враждебност и потисничество. Колкото е по-голям градът, толкова по-голямо ще бъде потисничеството. В такова време, като това, ще влагаме ли парите си и времето си в бизнес предприятия, когато са така нужни за напредъка на делото в нови полета? Нека онези, които могат да предават истината, излязат по пътищата и оградите и накарат мъже и жени да влязат, за да може Божият дом да се напълни.“ *Ръкописи, т. XIX, с 336, 337*

б. Къде трябва да гледаме, вместо да уповаваме на плътска мишца? Исая 17:7, 8

3. ПОСВЕЩАВАНЕ В ДЕНЯ НА УМИЛОСТИВЕНИЕТО

а. Какво заявява Бог относно яденето на „чисти“ месни храни в действителния умилоствителен ден? Исая 22:12-14, 20-22 (Сравни с Откровение 3:8, 7) Когато Господната вестителка беше отведена във видение, какво ѝ беше открито относно тази „отворена“ и „затворена“ врата?

„Светият Дух беше излян над нас и аз бях отнесена във видение до града на живия Бог. Тогава видях, че Божиите заповеди и свидетелството Исус Христово, относно затворената врата, не могат да бъдат разделени, и че времето Божиите заповеди да заблестят с цялата си важност и Божият народ да бъде изпитан върху истината за съботата беше времето, когато вратата към Светая Светих на небесното светилище, където е ковчегът с десетте заповеди, е отворена. Тази врата не беше отворена, докато през 1844 г. не завърши Христовото посредничество в Светая на светилището. Тогава Исус стана и затвори вратата на Свято място и отвори вратата към Светая Светих; премина през втората завеса, където стои и сега до ковчега и докъдето достига вярата на Израел днес.

Видях, че Исус беше затворил вратата на Светая и никой човек не може да я отвори; и че беше отворил вратата към Светая Светих и никой човек не може да я затвори (Откр. 3:7, 8).

Откакто Исус държеше отворена вратата към Светая Светих, където беше ковчега, заповедите осветяваха Божия народ и той беше изпитван върху съботния въпрос.“ *Опитности и видения с. 51*

б. Кой е най-неотложният ни дълг предвид времето, в което живеем? Исая 34:16 Предай накратко мисията на Господната вестителка за нашето време и обясни защо е била така важна.

„Не съм дошла да викам: Мир. Можете да чуete този глас където и да отидете. Там са онези, които ще се радват да ви успокоят да спите в плътската ви сигурност; но аз имам различна работа. Моята вест е да ви предупредя, да ви кажа да реформирате живота си и да спрете недоволството си срещу Бога на всемира. Вземете Божието Слово и вижте дали сте в хармония с него. Дали характерът ви е такъв, че да понесе изследването на небесното разследване?“ *Ривю енд херълд, 22 юни 1911*

4. КОТВА СРЕД ВЕТРОВЕТЕ ОТ ДОКТРИНИ

а. Как можем да стоим твърдо за Христос във век, когато хората са склонни да се съмняват в Бога и в Неговата мъдрост? Исая 29:13-16; 30:8-11

„В никое друго време Бог не е желал да изяви Своята милост към избраните Си по-пълно, както в тези последни дни, когато законът Му не се зачита.“ *Свидетелства за проповедници, с. 96*

„Господ вика към всеки учител, всеки проповедник, всеки, който е получил светлината на истината, да забележи добре своето религиозно положение. Те са получили голяма светлина и ако могат да получат вечен живот, не трябва вече да упоават на смъртни човеци, но да градят на сигурна основа.“ *Свидетелства към проповедници, с. 281*

б. Кое трябва да бъде защитата ни във време на религиозна заблуда? Исая 8:19, 20

„Няма съгласие между Христос и Велиал. Невъзкресяването на мъртвите и странните възгледи за идната епоха са сериозни заблуди, създадени от Сатана и поставени сред ересите на последните дни, за да служат на целта му да съсипва души. Тези заблуди не могат да са в хармония с вестта, притежаваща небесен произход.

Някои от тези личности практикуват неща, които наричат дарове, и казват, че Господ ги е поставил в църквата. Те говорят безсмислици, които наричат непознат език. Този език е непознат не само на хората, но и на Господ и на цялото небе. Подобни „дарби“ се фабрикуват от хора, подпомогнати от големия измамник. Фанатизъм, фалшиво възбуждение, фалшиво проповядване на езици и шумни прояви се смятат за дарби, които Бог е поставил в църквата. Някои са били заблудени по този въпрос. Плодовете от всичко това не са никак добри. „По плодовете им ще ги познаете“. Фанатизъм и шум се смятат за някакви особени доказателства за вяра. Някои не са доволни от дадено събрание, ако не са прекарали времето по необичаен начин. Те действат в тази насока и постигат възбуда, но влиянието на тези събрания не е добро. Когато щастливото превъзнасяне премине, те потъват още по-ниско от преди, защото щастieto им не е дошло от правилен източник. Най-полезните събрания за духовен напредък са тези, които се характеризират с тържественост и дълбоко изследване на сърцата, а всеки се стреми да се опознае и искрено и с голямо смирение желае да се учи от Христос.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 356*

5. ДА СТОИМ ДАЛЕЧ ОТ ЗАБЛУДАТА

а. Какво трябва да не забравяме днес, когато спиритическата философия и религия, като „Ню ейдж“ (Нова епоха) изглежда че има успех и продължава да се разпространява много? Йоан 47:10-15

„Всички трябва да чувстват необходимостта от запазване на моралното естество, свързано с постоянна бдителност. Като верни стражи да пазят крепостта на душата, като никога не чувстват, че могат да намалят за момент бдителността си. Тяхната единствена безопасност е в сериозна молитва и жива вяра.“ *Съвети върху здравето, с. 411*

„В земните неща слугата, който се стреми да изпълнява най-внимателно изискванията на службата си и да изпълнява волята на господаря си, е най-високо ценен. Веднъж един господин искал да наеме надежден кочияш. В отговор на обявата му дошли няколко мъже. Той попитал всеки един колко близо може да кара до ръба на известна пропаст без да преобърне колата. Един след друг отговорили, че могат да отидат до ръба на самата опасна пропаст, но накрая един отговорил, че ще се пази колкото е възможно далеч от такава опасна работа. Той бил нает да заеме длъжността. Ще бъде ли човек по-взискателен за един добър слуга отколкото нашия Небесен Баща? Грижата ни не трябва да бъде колко далеч можем да се отклоним от Божиите заповеди и злоупотребим с милостта на Законодателя и още да ласкаем душата си, че сме в границите на Божието търпение; но грижата ни трябва да бъде да се пазим колкото е възможно далеч от нарушения. Трябва да бъдем непоколебими да бъдем на страната на Христос и нашия Небесен Баща и да не рискуваме с опияняващо предположение.

Днес, когато се известява последната вест, за да довежда Божиите слуги в хармония с всяка заповед на Неговия закон, ще има подигравачи и неверници; но всяка душа трябва да стои с непоколебимата си честност. Както Ной беше верен в предупреждаване на предпотопния свят, така трябва да бъдем верни на голямото доверие, което Бог ни е дал. Макар че има подиграватели и хулители на всяка страна, не трябва да отбягваме представянето на истината за небето на това поколение.“ *Ривю енд херълд, 22 юни 1911*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво трябва да не забравяме, докато духовният Вавилон преуспява?
2. Какви стъпки мога да предприема, за да опростя моя стил на живот и да бъда по-малко светски настроен?
3. Кое доказателство в Исаия свързва вегетарианството с Божия остатък?
4. Как небето оборва един ключов принцип на харизматичното движение?
5. Обясни най-безопасната съобразителност, когато на всяка страна изобилства заблуда?

Дарения от първата събота за санаториум в Баньос, Еквадор

Еквадор е страна в Южна Америка. Столицата ѝ е Кито. От 15.49 милиона население 80% са католици и 11.30% се отъждествяват като протестанти. Вестта на реформацията дойде в Еквадор през 1945 г. чрез усилията на Марио Линарес. Делото на Реформаторското движение, като организация, беше узаконено през 1973 г. В момента има 17 църкви и три групи. Чрез Божиите благословения делото нарасна значително и през последните две години бяха ръкоположени 4 проповедници на евангелието. На последното ни делегатско събиране в 2012 г. решихме да построим санаториум съобразно съвета, който намерихме в Духа на пророчеството:

„Господ е наредил да бъдат установени санаториуми на много места, че да стоят като паметници за Него. Това е един от Неговите избрани начини за прогласяване на третата ангелска вест.“ *Съвети върху здравето, с. 248*

На същата сбирка бяха направени дарения в подкрепа на този проект. Едно семейство щедро дари земя в Баньос, градът, който беше избран за санаториума. Господ ни е дал квалифицирани човешки възможности: лекари, природолечители, диетолози, физиотерапевти и един брат, който прави университетската си дисертация върху този проект. Желанието ни е да осъществим този проект с благословенията на Бога. Баньос де Агва Санта, познат по-добре като Баньос, е град в Централен Еквадор. Има няколко горещи извора с богато съдържание на минерали, голям брой водопади и различни други природни привлекателности. Баньос се характеризира с пролетния си климат. Той е входът към Източен Еквадор и осигурява богата природна среда, което го прави привлекателен за туристи от цял свят. Вярваме, че този санаториум ще бъде един ефективен начин за разпространение на евангелието в Еквадор и дълбоко оценяваме щедрите ви дарения за тази цел.

Вашите братя и сестри от Еквадор

Наставление за кроткия

„И ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, когато се отклоняват на ляво, ще казват: Този е пътят, ходете по него.“ (Исаия 30:21)

„Човек не е оставен да става играчка на сатанинските изкушения. (...) Едно Око, Което никога не дреме или заспива, пази ираелевия лагер. Десетки хиляди по десетки хиляди ангели служат на нуждите на човешките деца. Вдъхновени от Бога гласове викат: „Този е пътят, ходете по него.“ *Моят живот днес, с. 88*

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, т. 5, с. 423-431; Чистотата на сърцето, с. 49-58 (*Християнски характер*) – от началото до „Стойността на нашето време и нашите духовни наклонности“.

Неделя

28 август

1. БОЖИЯТА ГРИЖА

а. С коя красива илюстрация Исаия описва постоянната грижа на Бога за лозето Му и как трябва това да докосне сърцата ни като Негови деца? Исаия 27:2, 3; Псалм 112:5-7

„Истина е, че светът е в тъмнина. Съпротивата може силно да нараства. Своенравните и презиращите може да растат самонадеяно и по-упорито в беззаконието си. И все пак, при всичкото това ние няма да се поклатим. Няма да сме тичали като неуверени. Не, не, сърцето ми е твърдо, уповаващо в Бога. Имаме един съвършен Спасител. Можем да се радваме в Неговата богата пълнота.“ *Отразяване на Христос, с. 351*

„Ако само бихме видели и оценили Божията доброта и любов и Неговата непрекъсната грижа за нас, колко променен щеше да бъде този свят! Ако търсехме първо Божието царство и Неговата правда, праведните принципи щяха да ръководят живота ни и себичността не би намирала място в сърцата ни. Желанието да вършим собствената ни воля щеше да бъде потопено в желанието да вършим Божията воля. Нуждаем се да подхранваме постоянно осъзнаване на Божията любов и доброта. Нуждаем се да помним, че Той ни държи отговорни за това как използваме способностите, с които ни е дарил.“ *Ръкописи, т. VII, с. 327*

2. НУЖНА Е СЕРИОЗНА БДИТЕЛНОСТ

а. Кое е било показано, че заслепява очите на мнозинството днес, включително очите на много изповядващи се за християни? Исая 29:9-12

„Беше ми показано, че фалшивите пастири бяха опиянени, но не от вино; те залитаха, но не от силни напитки. За тях Божията истина е запечатана и те не могат да я четат.“ *Опитности и видения, с. 109*

б. Как повлиява това състояние на мнозина, които изповядват настоящата истина, докато отхвърлят части от нея, и кое предупреждение се отнася за това състояние? Исая 29:13-16

„Всяка от различните групи изповядващи се адвентни вярващи притежава малка част от истината, но Бог е дал цялата истина на Своите деца, които са били приготвени за Господния ден. Той им е дал и светлина, която никой от тези групи не познава, нито може да разбере. Неща, които са запечатани за тях, Господ е разкрил на онези, които искат да видят и са готови да разберат. Ако Бог иска да предостави някаква нова светлина, Той ще пригответи избраните и възлюбените Си да я разберат, без да е необходимо да бъдат осветлявани онези, които са в тъмнина и заблуда.

Показана ми беше необходимостта тези, които вярват, че притежаваме последната благодатна вест, да се отделят от онези, които ежедневно възприемат все по-нови заблуди. Видях, че не трябва нито млади, нито стари да присъстват на събранията им; защото не е добре да ги насърчаваме, докато поучават заблуди, които са смъртоносна отрова за душата и проповядват за доктрини човешки заповеди. Влиянията на такива събрания не е добро. След като Бог ни е освободил от такава тъмнина и заблуда, ние трябва да стоим в свободата, където ни е поставил и да се радваме на истината. Не е угодно на Бога, когато отиваме да слушаме заблуди, без да сме задължени да го правим и Той не ще ни пази, освен ако сам не ни е изпратил на такива събрания, където заблудата се втълпява насилствено на народа. Ангели оттеглят бдителните си грижи за нас и ние биваме оставени на нападите на врага, за да бъдем помрачени и отслабени от него и от силата на злите му ангели. Светлината около нас бива обгърната от тъмнина.

Видях, че нямаше време за губене в слушане на басни. Умовете ни не трябва да бъдат отвличани от тях, но да са заети с настоящата истина (...).“ *Опитности и видения, с. 110, 111*

3. ПРОРОЧЕСТВА ОТНОСНО ИЗВЕСТНИ КЛАСИ

а. Какво пророчество е дадено относно кротките в Господа в контраст с онези, които се отдават на критически дух срещу своите братя и сестри? Исая 29:18-21

„Този, който предполага, че е сигурен в любовта и приятелството на брата си, се озовава в сред недоверие и мотивите му са погрешно тълкувани. (...)

Носещите се слухове често са рушители на единството между братята. Има някои, които бдят с отворен ум и уши, за да доловят някой летящ скандал. Те събират малки случки, които може да са маловажни, но които се повтарят и преувеличават, докато за една дума човек бива направен престъпник. Девизът им изглежда е: „Разкажете! И ние ще го разкажем!“ (Еремия 20:10) Тези клюкари вършат делото на дявола с изненадваща вяроност, знаейки малко колко оскърбително е тяхното поведение на Бога. Ако бяха употребили половината енергия и ревност, която проявяват за тази несвята работа, в изследване на собствените си сърца, щяха да открият, че имат толкова много да вършат за очистване на собствените си души от нечистотата, че не биха имали време или предразположение да критикуват братята си и не биха паднали под силата на това изкушение. Вратата на ума трябва да бъде затворена за „Казват че...“ или „Чух, че...“. Защо вместо да позволяваме подозрение и лошо предположение да идват в сърцата ни не отидем при нашите братя и поставим пред тях открито, но любезно нещата, които сме чули, пагубни за техния характер и влияние и не се молим с тях и зях? Докато не можем да обичаме и се сприятеляваме с онези, които са непримирими врагове на Христос, трябва да култивираме онзи дух на кротост и любов, който характеризираше нашия Учител – любов, която не мисли зло и не се раздражнява.“ *Ривю енд херълд*, 3 юни 1884

б. Какво насърчително пророчество е дадено за тези последни дни относно искрените евреи, които чистосърдечно търсят Бога? Исая 29:22-24

„Сред евреите има хора, подобно на Савел от Тарс, могъщи в писанията, и те ще провъзгласяват с чудна сила неизменимостта на Божия закон. Израелевият Бог ще направи това да стане в наши дни. Неговата ръка не се е скъсила, за да не може да спасява. Когато слугите Му работят с вяра за онези, които дълго време са били пренебрегвани и презирани, спасението Му ще се открие.“ *Деяния на апостолите*, с. 171

4. БОЖИЕТО ДЪЛГОТЪРПЕНИЕ КЪМ ВСИЧКИ НАС

а. Какво беше наредено на Исая да отправи справедливо към плътските наклонности на изповядващите се за Божи народ – и как се отнася това за нас днес? Исая 30:8-16

„Искаме да ви втълпим необходимостта да се очистите от всяко петно и грях. Църквата, която Христос представя пред престола на Неговата слава, е „без петно или бръчка, или друго такова нещо“ (Ефес. 5:27). Искате ли да бъдете между онези, които са изпразнили дрехите на характера си в кръвта на Агнето? Тогава „престанете да вършите зло; научете се да вършите добро“ (Исая 1:16, 17); ходете в съгласие със заповедите и наредбите на вашия безупречен Бог. Не трябва да питате дали спазването на небесната истина подхожда на удобствата ви. Трябва да вдигнете кръста си и да следвате Исус каквото и да ви коства. Ще намерите, че игото Му е лесно и бремето Му леко. Когато нарушихте Неговия закон и се изложихте на смъртно наказание, Бог не пожали Своя Единороден Син, за да може да бъдете доведени от пътя на престъпването в пътя на живота и святостта. Ще пренебрегнете ли толкова велико спасение и откажете да се съобразите с условията за вечен живот? (...)

Решете, че отсегата нататък нозете ви ще ходят по пътя на послушанието. Тъмнината, която ви обвързва като гъст облак, ще се раздели на две и небесна светлина ще огрява всички онези, които ще имат истината на всяка цена.

Господ разбира всичките ви изпитания и колкото и невъзможно може да изглежда да се живее за Бога, ще намерите, че ще се яви начин. Когато вярата ви е изпитвана, както Господ отвори Червено море, така водите ще се разделят и провидението Му ще направи път за нозете ви. Безопасно е да се служи на Бога. Съблюдаването на Божиите пътища може да не е за светската ви изгода; но престъпникът ще претърпи вечна загуба. (...)

Нашите бащи са съгрешили и ние сме следвали по стъпките им; но Бог е отворил книгата на закона и отстъпилият Израел чу Божиите заповеди. Престъпленията им стоят открити и Божият гняв ще бъде върху всяка душа, която не се покае и реформира, докато светлината осветлява пътя им. (...)

Трябва да се покаем за миналите ни зли действия и да търсим Бога с цялото си сърце. Трябва да вярваме, че Бог възнамерява тъкмо каквото казва, и никога не прави по каквото и да е начин компромис със злото. Трябва много да се смирим пред Бога и да предпочитаме всяка загуба пред загубата на Неговото благоволение.“ *Ривю енд херълд*, 22 юни 1911

б. Как Бог е проявявал Своето велико търпение към нас? Исая 30:18, 19

5. ВСЛУШВАНЕ В СЪВЕСТИТА

а. Как искреност в молитвата „Не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия“ (Матей 6:13) ни помага да стоим в безопасни пътеки? Исая 30:20,21

„Главният ум в съюза на злото всякога работи да държи невидими Божиите слова и да изяви напълно човешките мнения. Той не иска да слушаме Божия глас, който казва: „Този е пътът, ходете по него“. Чрез образователни способности той прави всичко, което е по силата му да затъмни небесната светлина.“ *Свидетелства към църквата, т. 8, с. 264*

„Господ иска всички да знаят, че успехът им е скрит с Него в Христос, че той зависи от тяхното послушание от все сърце и преданост.“ *Свидетелства към църквата, т. 7, с. 174*

„Когато изговаряме молитвата, на която Христос ни е научил (в Мат. 6:13), ние се предаваме на Божието ръководство и Го молим да ни води по сигурни пътища. Ние не можем да се молим с тази молитва сърдечно и същевременно да решаваме да вървим по собствените си пътища. Ние ще чакаме Божията ръка да ни води, ще се вслушваме, за да чуем думите Му: „Този е пътът, ходете по него!“ (Ис. 30:21)

Не е добре за нас да се колебаем и де преценяваме преимуществата, които предложенията на Сатана биха ни дали. Грехът е нещастие и безчестие за всяка душа, която се повлича по него; но той е заслепяващ и измамлив и ни съблазнява с ласкателни примамки. Щом се одързостим да преминем на територията на Сатана, ние се лишаваме от възможността да бъдем закриляни от Неговата мощ. Доколкото можем, ние трябва да затворим всеки вход, през който изкусителят би могъл да има достъп до нас.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 125*

б. Какво е Божието обещание за нас, когато се отвърнем от идолите си? Исая 30:22-26

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

1. Какво иска Бог от нас да разберем с изливането на благословения над нас?
2. Защо трябва два пъти да премислим преди да посетим други деноминации?
3. Защо е невъзможно за една истински смирена личност да клюкарства?
4. Какво е предпочитанието на плътски настроените хора, които изповядват религия?
5. Как сам Бог ще отговори на молитвите ни за ръководство?

Съчувствие към каещия се

„Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чийто име е Светий: „Аз обитавам на високо и свято място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените, и да съживявам сърцето на съкрушилите си.“ (Исая 57:15)

„Няма нищо по-важно за общуването с Бога от най-дълбокото смирение.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 50*

Неделя

4 септември

ЕДНО РЕАЛНО ПРЕПЯТСТВИЕ

а. За да дойдем по-близо до Бога, какво се нуждаем да осъзнаем?
Исая 59:1, 2

„Грехът, на който се отдаваме в най-голяма степен и който ни отделя от Бога и създава толкова много заразителни духовни бъркотии, е егоизмът. Не може да има връщане при Господа освен чрез себеотрицание. Сами не можем да направим нищо, но чрез Божията укрепваща сила можем да живеем, за да вършим добро на хората и по този начин да избягваме злините на егоизма. Не е необходимо да отиваме в езически страни, за да показваме желанието си да посветим всичко на Бога в един полезен и несебелюбив живот. Трябва да правим това в дома, в църквата и сред тези, с които общуваме и с които работим. Точно сред обикновените хора е мястото, където трябва да се отречем от собственото Аз и да го държим в подчинение. Павел можеше да каже: „Аз всеки ден умирам.“ Ежедневното умиране за собственото Аз в дребните житейски случки е това, което ни прави победители. Трябва да забравим егоизма чрез желанието да вършим добро за хората. У мнозина има очевидна липса на любов към хората. Вместо да изпълняват задълженията си с вяност, те по-скоро се стремят да търсят собствените си удоволствия.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 107, 108*

„Но преди да намерим прошка и мир, трябва да се научим да познаваме себе си и от това познание да се роди разкаяние.“ *Христови притчи, с. 90*

2. ИДВАНЕ ПО-БЛИЗО ДО БОГА

а. Колко важно е смирението в очите на Бога? Исая 57:14-17

„Ако някога народ се е нуждаел да ходи в смирение пред Бога, това е Неговата църква, Неговите избрани в тази генерация. Всички се нуждаем да скърбим за тъпотата на интелектуалните ни способности, за липсата на оценяване на нашите привилегии и възможности. Нямаме нищо, с което да се хвалим.“ *Съвети към писатели и редактори, с. 63*

„Всяко себевъзвеличаване трябва да бъде видяно и отстранено. Истината и правдата единствено ще устоят на изпита за това време. Нуждаем се да имаме Божия Дух всекидневно в нас, за да можем да бъдем запазени от всички лоши мисли и неразумни действия, от издигане на душата в суета.“ *Ръкописи, т. XIX, с. 65*

„Господ отваря пътя за разпространение на евангелието, но ние не сме готови. Всекидневно се нуждаем да бъдем смекчавани и пречиствани чрез силата на Светия Дух. Дори мислите ни трябва да бъдат доведени в подчинение на Христос. Неосветеното Аз трябва да бъде разпнато.“ *Знамение на времето, 24 октомври 1900*

б. Какво иска Бог да направи за нас чрез Словото Си? Исая 57:18, 19

„Съсредоточете вярата си така дълбоко и здраво в Исус Христос, че никакви обстоятелства от какъвто и да е вид да не съборят вярата ви. Нека животът ви бъде скрит с Христос в Бога.

Не прахосвайте мислите си в спиране върху несъвършените характеристики на други. Това няма да излекува недостатъците на вашия характер. Чрез спиране върху грешките на други ще бъдете променени в същия образ. Когато сте изкушени да говорите за безразсъдството на други или да ги обвинявате за нараняването, което са ви причинили, размислете, че те са наранили сърцето на Христос в лицето на Неговите светии. Тогава вземете Библията си и я отворете пред Бога, и молете Го за целебния балсам на Неговия мир.“ *Ръкописи, т. XXI, с. 24, 25*

„Словото прави гордия смирен, своенравния кротък и разкаян, непокорния покорен. Грешните навици, естествени за човека, са преплетени с всекидневната практика. Но Словото отстранява плътските желания. То издирва помислите и намеренията на ума. Разделя ставите и мозъка, изрязва плътските страсти, като прави хората да желаят да страдат за своя Господ.“ *Библейски коментар, т. 7, с. 928*

3. ДА ИМАМЕ ПРЕДВИД ВЕЧНОСТТА

а. В контраст с утехата за кроткия и разкаяния каква присъда идва за онези, които отхвърлят Божиите призиви? Исая 57:20, 21 Как можем да избегнем това състояние?

„Готови ли сте да отхвърлите идолите, които сте подхранвали? Желаете ли да позволите Исус да влезе в сърцето ви и да го очисти от всичко, което осквернява? Имате ли по всяко време и при всички обстоятелства власт над себе си? Можете ли да кажете: За мен да живее Христос? Аз съм Негов? Каквото имам: време сила, или влияние – всичко е Негово? Представяте ли Го чрез вашето въздържание, вашето търпение, вашето себеотрицание?“ *Знамение на времето, 9 юни 1902*

„О, това посвещение и смирение на сърцето, което ще води Божия народ да върши това, което Христос е заповядал, и при все това с пълно смирение и истина каже: Ние сме безполезни слуги, извършихме само това, което бяхме длъжни да направим. Но мнозина, мнозина, които в Божиите очи са хладки, се надигат с гордост и важничене, . Изявява се самодоволство поради малки постижения. Къде чуваме свидетелството на сърца съкрушени в разкаяние и изповед пред Бога? Къде виждаме изповядващи се за вярващи да носят Христовото иго? Колко малко време се отделя за пламенна молитва, резултатът от която би бил притежаването на кротък и тих дух, който в очите на Бога е от голяма стойност!“ *Ривю енд херълд, 16.09.1909*

„Не вашето вероизповедание, но вашият начин на действие е, който ще реши дали сте християни. Приближаваме се до присъдата и трябва да се борим да прекараме малкото време между настоящето и идването на Христос по един разумен начин. Трябва да се стремим да изпълним ума си със скъпоценно знание, а не с дърво, сено и слама. Чрез мъдро развиване трябва да се увеличават нашите способности и да нараства силата ни за разбиране на святите учения на Христос. Трябва да станем учители на тайните на евангелието.“ *Ривю енд херълд, 19 април 1892*

6. Какво трябва винаги да помним предвид вечността? Римляни 14:10

„Живеем на прага на вечния свят. Случаите на всички биват изпитвани в небесното съдилище и крайно време е да изоставим греха и да работим сериозно да спасим колкото е възможно повече.“ *Отразяване на Христос, с.121*

4. СВЕТИЯТ ДУХ В ДЕЙСТВИЕ

а. Кое Христос счита за доказателство, че сме пропити до голяма степен с Неговия Свят Дух – обещания Утешител? Йоан 16:8

„Колкото по-близо идвате до Исус, толкова по-грешни ще се явявате в собствените си очи; защото зрението ви ще бъде по-ясно и несъвършенствата ви ще бъдат видени в обширен и явен контраст с Неговото съвършено естество. Но не се отчайвайте. Това е доказателство, че сатанинските измами са изгубили силата си; че съживяващото влияние на Божия Дух е около вас и безразличието и равнодушието ви са отстранени.

Никаква дълбока любов към Исус не може да обитава в сърцето, което не вижда и не осъзнава собствената си греховност. Душата, която е променена чрез благодатта, ще се възхищава на Неговия Божествен характер, но ако не виждаме собствената си морална уродливост, това очевидно е доказателство, че не сме имали представа за красотата и съвършенството на Христос. Колкото по-малко оценяваме себе си, толкова повече ще оценяваме безкрайната чистота и прелест на нашия Спасител. Представата за собствената ни греховност ни довежда до Този, Който може да ни опрости. Исус ще ни приеме защото Неговото слово е гаранция.“ *Ривю енд херълд*, 17 .02.1885

б. Обясни контраста между това смиряване и противоположното отношение, което често се проявява в света – а твърде често дори в църквата – и какви са последиците от второто? Яков 3:13, 14

„Какво е лъжение против истината? Това е претендиране, че се вярва в истината, докато духът, думите, поведението не представят Христос, но Сатана. Да подозираш зло, да бъдеш нетърпелив и злопаметен е лъжение против истината, но любов, търпение и дълготърпение са съгласно принципите на истината.“ *Да мога да Го позная*, с. 185

„Мнозина подхранват несвято желание. Мнозина обичат да бъдат ласкани и следят ревностно за всяко пренебрегване или незачитане. Съществува твърд дух на непростение. Съществуват завист, борба съперничество. (...)

Малко хора приемат Христовата благодат със смирение, с дълбоко и постоянно чувство за своето недостойнство. Те не могат да понесат проявите на Божията сила, защото този свят ги насърчава към самоувереност, гордост и завист. Ето защо Господ може да направи толкова малко за нас сега.“ *Свидетелства към църквата*, т. 5, с. 50, 51

5. СМИРЯВАНЕ ПРЕД ДРУГИТЕ

а. Как тези, които са изпълнени с Духа, се отнасят към онези, които са неизправни и грешни? Галатяни 6:1-3

„Прости греховете ни, защото и ние прощаваме на всеки наш длъжник“ (Лука 11:4). Не може да повтаряме тази молитва от сърце и да се осмеляваме да бъдем непрощателни; защото ние искаме Господ да прощава нашите прегрешения против Него, както ние прощаваме на онези, които са извършили прегрешения против нас. Много малко са тези, които осъзнават истинския смисъл на тази молитва. Ако онези, които са непрощателни, схващаха дълбочината на нейното значение, не биха се осмелили да я повтарят и да искат Бог да се отнася с тях така, както те се отнасят с техните смъртни другари.“ *Младежки наставник, 7.12.1899*

„Ако работниците имат пребъдващия Христос в душите си, ако себелюбието бъде умъртвено, ако няма никакво съперничество, никакви борби за надмощие, ако съществува единство и те се освещават така, че да се вижда и чувства любовта им един към друг, тогава потоците от благодатта на Светия Дух ще се излеят върху тях толкова сигурно, колкото е сигурно, че Божието обещание няма да се отклони нито на точка, нито на йота. Но ако работата на другите бъде омаловажавана с цел работниците да покажат превъзходството си, те доказват, че личната им работа не носи такъв печат, какъвто е необходим. Бог не може да ги благослови.“ *Избрани вестии, т. 1, с. 161*

„Преди кръщението ни със Светия Дух, нашият небесен Баща ще ни изпитва, за да види дали можем да живеем без да Го опозоряваме. Приближавайте си при Бога и Той ще се приближава до вас. Деца мои, не мислете, че сте получили цялата духовна помощ, от която се нуждаете. И не мислете, че можете да имате големи духовни благословения без да се съобразявате с условията, които самият Бог е утвърдил. Яков и Йоан мислеха, че искайки можеха да имат най-високите места в Божието царство. О, колко далеч недостатъчно не разбираха те ситуацията! Те не разбираха, че преди да можеха да споделят славата на Христос, трябваше да носят Неговото иго и всекидневно да се учат на Неговата кротост и смирение.“ *Ръкопис I, с. 178*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. По кой начин обещанията за победилите могат да бъдат дадени на мен?
2. Какви промени стават в нас чрез изучаване на Божието слово с цяло сърце?
3. Върху кое трябва да се съсредоточим, предвид краткото време, което остава?
4. Как можем да бъдем в опасност да лъжем против истината?
5. Какви практически стъпки мога да направя към получаването на Късния дъжд?

Една вест за днес

„Извикай силно, не се щади; издигни гласа си като тръба, та изяви на людете Ми беззаконието им и на Якововия дом греховете им.“ (Исая 58:1)

„Не съм способна да настоявам достатъчно силно пред членовете на нашата църква, пред всички истински мисионери, пред всички, които вярват в Тройната ангелска вест, пред всички, които отдръпват ногата си от своите дела в събота, да изучават вестта от 58 глава на Исая.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 225*

Препоръчвани четива: *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 18-28; Свидетелства към църквата, т. 5, с. 289-293*

Понеделник

11 септември

1. ДО КОГО Е ОТПРАВЕНА ТАЗИ ВЕСТ?

а. Върху кое трябва да съсредоточим вниманието си, когато искаме да известяваме вестта от Исая 58? Исая 58:1

„(Исая 58:1 цитирано) Тази вест трябва да се даде, но докато трябва да се даде, трябва да внимаваме да не нападаме и осъждаме онези, които нямат светлината, която ние имаме. Не трябва да излизаме от пътя си и да нападаме грубо католиците. Между католиците има такива, които са най-съвестни християни и които ходят във всичката светлина, която свети на тях и Бог ще работи за тяхна полза. Онези, които са имали голяма привилегия и случаи, и които не са сполучили да усъвършенстват физически, умствени и морални сили, а са живели за да задоволяват себе си и са отказали да носят отговорността си, са в по-голяма опасност и по-голямо осъждане пред Бога от онези, които са в заблуда по точки върху учението, но се стараят да живеят, за да вършат добро на другите. Не критикувайте другите, не ги осъждайте.

Ако позволяваме себелюбиви размишления, погрешно разсъждение и фалшиви извинения да ни вкарат в едно извратено състояние на ума и сърцето, така щото да не познаваме пътищата и волята на Бога, ние ще бъдем много по-виновни от открития грешник. Нуждаем се да бъдем много предпазливи, за да не осъждаме онези, които пред Бога са по-малко виновни от нас.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 185*

2. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕТО ЧЕСТО СМЪЛЧАНО

а. Каква е често реакцията, която срещат ревностни вярващи, опитвайки „извикай силно, не се щади“ (Исая 58:1)? Йоан 3:19-21; Сравни с Числа 16:1-4 Какво беше показано на Господната вестителка относно състоянието на изповядващия се за Божии народ?

„Много от тях съхраняваха идоли в сърцата си и практикуваха беззаконие, което ги отделяше от Бога и ги правеше проводници на тъмнината. Видях, че само малцина стоят в светлината, разбират духовното, откриват тези камъни за препъване и ги отстраняват от пътя си. (...)“

Някои от заемащите поста на стражи, за да предупреждават хората за опасностите, са се отказали от длъжността си и са се оттеглили на спокойствие. Те са неверни стражи. Остават бездейни, докато лукавият им враг влиза в крепостта и работи успешно за тях, за да разрушава онова, което Бог е наредил да се съгради. Виждат, че Сатана мами неопитните и доверчивите, но въпреки това го приемат спокойно, сякаш не са особено заинтересовани и тези неща въобще не ги засягат. Не виждат да има голяма опасност и смятат, че няма нужда да се вдига тревога. Струва им се, че всичко върви добре и не е необходимо да обръщат внимание на тръбния зов на предупреждения, който се носи от ясните свидетелства, за да предупреждава народа за прегрешенията, а израилевия дом – за греховете му. Тези укори и предупреждения развалят спокойствието на спящите и обичащи удобствата стражи и това не им харесва. Казват, макар и не гласно, но в сърцата си: „Никой не е искал такива предупреждения. Те са прекалено строги и резки. Тези хора се вълнуват без причина и като че ли не желаят да ни дадат мир и спокойствие. ‘Стига ви толкоз, цялото общество е свято; всеки един от тях.’ Те не желаят да имаме спокойствие, мир и щастие. Тези твърде несговорчиви и неразумни стражи няма да се съгласят с нищо по-малко от активна работа, упоритост и неспирно бдение. Защо не пророкуват добри неща и не викат: мир, мир? Тогава всичко ще върви гладко.“ (...)“

Хората не са издигнали ваяни идоли, но грехът им не е по-малък в Божиите очи. Те се покланят на мамона. Обичат светската печалба. Някои са готови да направят всякакви жертви със съвестта си, за да постигнат набелязаното. Изповядващите се за Божии народ са егоистични и себелюбиви. Обичат нещата от този свят и общуват с делата на тъмнината. Изпитват удоволствие от неправдата. Няма любов нито към Бога, нито към ближните си. Те са идолопоклонници и са по-лоши, далеч по-лоши в Божиите очи от езичниците и идолопоклонниците, които не познават по-добър път.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 359*

3. ТРЪБАТА ЗАГЛУШЕНА

а. Кои фактори правят задачата трудна за всички, които биха се стремели да дадат на предупредителната тръба определения звук? Исая 58:2; Езекиил 2:1-7

„Не на безбожния свят, а на тези, които Господ нарича „Мой народ“, трябва да бъдат посочени престъпленията им. По-нататък Той казва: „Те ме търсят всеки ден и искат да знаят Моите пътища, като народ, който уж постъпват праведно и не оставя законите на своя Бог“ (Исая 58:1, 2). Тук ни се посочват хора, които се мислят за праведни и изглежда, че проявяват голяма ревност за Божието дело, но сериозното и тържествено изобличение на Онзи, Който изследва сърцата, доказва, че те потъпкват с нозе Божествените предписания.“ *Великата борба*, с. 371

„Господ казва на тези хора: „...Те Ме търсят всеки ден и желаят да учат пътищата Ми като народ, който е извършил правда...“ Ето един народ, който е самоизмамен, лицемерен и самодоволен; а на проповедника е заповядано да извика високо и да му покаже престъпленията. Във всички векове това е правено и сега е нужно да се направи повече от всеки друг път. (...)

Господ винаги има хора, на които поверява вестта Си. Духът подтиква сърцата им и ги принуждава да говорят. Подбуждани от свята ревност и с Божественото действие в сърцата си те започват да изпълняват своето задължение, без да пресмятат хладно последиците от словото, което Господ им е поверил да кажат.

Божият служител в ... скоро осъзна, че е рискувал нещо. Той откри, че неговата личност и вестта му са станали предмет на критика. Маниерите му, животът му, имуществото му – всичко това е гледано под лупа и коментирано. Вестта му се разделя на парченца, които едно по едно се отхвърлят с най-нехаен и неосветен дух, какъвто хората могат да проявят в своята ограничена преценка. Тази вест извърши ли делото, определено от Бог? Не, тя изобщо не успя поради неосветените сърца на слушателите.

Ако лицето на проповедника не е твърдо като кремък, ако той няма несломима вяра и кураж, ако сърцето му не е укрепено чрез постоянно общуване с Бога, той ще започне да приспособява свидетелството си за неосветените уши и сърца на слушателите. В стремежа си да избегне критиката, на която е подложен, той се отделя от Бога и губи чувството си за Божието благоволение, а вестта му става вяла и безжизнена. Открива, че куражът и вярата му са изчезнали, а трудът му е безполезен.“ *Свидетелства към църквата*, т. 5, с. 290

4. ЗА КОГО ВСЪЩНОСТ СЪРБЯ?

а. Как изповядващите се за Божии народ в Исая 58 очакват Бог да отговори на служенето им на Него и как отговаря Той? Исая 58:3; Малахия 3:14, 15 Кои фактори трябва да вземем под внимание днес за собственото ни поведение в това отношение – към Бог и към другите?

„(Исая 58:1-3 цитирано) Пророкът ни представя един народ, който претендира пред Бога, че не им дава всичко, което те егоистично желаят. В отговор на техните оплаквания Господ показва, че те не заслужават всичко, което искат от ръцете Му, защото не са постъпвали праведно.“
Бюлетин на ГК, 31.05.1909

„Постът, съблюдаван от тези поклонници (в Исая 58), е само претенция, едно мнимо смирение. Те подхранват всичките си осъдителни черти на характера. Сърцата им не са очистени от осквернение. Не са получили смекчаващите потоци на Божията благодат. Те са лишени от Светия Дух, лишени от Неговото освежително влияние. Не проявяват разкаяние, нито вяра, която действа чрез любов. Несправедливи са и егоисти в отношенията си със съчовеците си, безмилостно угнетяващи онези, които считат за свои подчинени. Въпреки това те се оплакват, че Бог не ги издига над всички други заради праведността им.“ *Ривю енд херълд, 25.06.1901*

„Народът, за когото е наредено на пророка (Исая) да го предупреди, (...) има вид на благочестие и счита себе си, че има право на специално благоволение и благословение, понеже имат високо изповедание, поддържат серия от религиозни служби. Това подхранва тяхното самодоволство и чувства, каквито младежът, който дойде при Христос, имаше, претендирайки, че е спазил всички заповеди, и запита: „Какво още не ми достига?“ (...) Този младеж се ласкаеше, че е спазил всички Божии заповеди; но така ли беше? – Не. Той не обичаше върховно Бога, защото обичаше богатството си, което само беше му поверено, повече отколкото Бога; и не обичаше ближните си както себе си, защото не желаше да раздава богатствата си между тях. Обичаше повече имуществото си, отколкото душите, за които Христос беше готов да пожертва собствения Си живот.“
Ривю енд херълд, 13.10.1891

„Трябва да се пазим от това да съжаляваме себе си. Никога не подхранвайте чувството, че не сте уважавани както заслужавате, че старанията ви не са оценявани, че работата ви е много тежка. Нека споменът за това, което Христос претърпя за нас, накара да стихнат нашите роптания. С нас се отнасят по-добре, отколкото се отнесоха с нашия Господ.“ *По стъпките на Великия Лекар, с. 343*

5. МОТИВЪТ, КОЙТО СТОИ ЗАД ДЕЙСТВИЕТО

а. Кой беше истинският мотив зад постенето на Божия народ в Исаия 58? Исаия 58:4 Как трябва да избягваме духа на тази практика? Лука 7:33-35

„Изкупителят на света не може да почете постенето, съблюдавано от еврейския народ. Те постеха в гордост и себеправедност, докато Христос ядеше в смирение с бирници и грешници.

От грехопадението делото на Сатана е било да обвинява и онези, които отказват светлината, която Бог изпраща, следват днес същия начин на действие. Те откриват на други онези неща, които считат за нарушение. Така беше с фарисеите. Когато намираха нещо, в което можеха да обвинят учениците, не казваха на онези, за които мислеха, че са в нарушение. Казваха на Христос за неща в Неговите ученици, за които мислеха, че са толкова тежки. Това беше тяхната работа – да отчуждават сърца.“ *Библейски коментар, т. 5, с. 1088*

„Когато нашите молитви са представени със самоувереност, когато не успяваме да бдим и да действаме в съгласие с нашите молитви, в очите на Небето не сме считани за поклонници. Лишени сме от вярата, която действа от любов и очиства душата; защото истинската вяра ще води притежателя да умъртвява делата на плътта и да разпъва егоизма, себелюбието, нетърпението и самодоволството. Онези, които наистина ще следват Христос, трябва всекидневно да учат уроци на кротост и смирение на сърце, за да могат да говорят благоразумно, да проявяват уважение и любезност, да имат нежни сърца и внасят съчувствие и слънчева светлина в дома. Всякакви борби, всякакви спорове, всякаво поразяване с езика и опитана порочност трябва да бъдат отстранени. Надменността трябва да бъде покорена и да бъдат култивирани благост и предразположение да бъдат лесно увещавани.“ *Ривю енд херълд, 5.06.1894*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ОТГОВОР

1. Кой библейски принцип определя нашето ниво на отговорност спрямо Бога?
2. Защо едно прямо свидетелство, осъждащо греха, среща противодействие?
3. Ако сме сериозни относно вечността, как ще се отнасяме относно принципите?
4. Кое беше погрешното при постенето на евреите в Исаия 58?
5. Дали с постене или без постене, кой вид отношения възпрепятства молитвата?

Мисия за днес

„И родените от тебе ще съградят отдавна запустелите места, ще възстановиш основите на много поколения и ще те нарекат Поправител на развалините, Възобновител на места за население.“ (Исая 58:12)

„Божиие люде на „остатъка“, стоящи пред света като реформатори, трябва да покажат, че Господният закон е основата на всяка трайна реформа (...) От тях се иска да бъдат поправители на развалините, възобновители на места за население.“ *Пророци и царе, с. 349*

Препоръчвани четива: Чудото на благотворителността, с. 20-28

Неделя

18 септември

1. ЗНАЦИ ЗА ПРЕСТОРЕНА РЕЛИГИЯ

а. Как можем да избегнем фалшивото смирение? Исая 58:5; Филипяни 2:3, 14, 15

„Нека никой не мисли, че като сведе глава като тръстика, става истински смирен. Такова смирение е преструвка, защото където не съществува кротост в сърцето, не ще се прояви в живота. Онези, които са само изповядващи истината, а не изпълнители на Словото, ще съсипят семейния олтар и предизвикат раздори и препирни в дома, и ще липсват святи и добродетелни действия, които ще произлязат от вяра в Христос. Най-удивителното доказателство за силата на евангелието в света е неговото въздействие върху живота на онези, които вярват в него. Този, който е истински християнин, ще представи Христос и ще спре всяко недоволство или оплакване от Бога или от своите ближни. (...)“

Онези, които са само външно християни, не са за благословение на самите себе си и на другите, въпреки че посят и посылат вретище и пепел под себе си. Старите навици се връщат: раздразнителност, подозрителност, ревност, осъждане на другите – всичко това показва, че те не са контролирани от Христовата благодат. (...) Като не успеят да покажат христово подобие поведение, хвърлят вината и отговорността върху обстоятелствата, които ги заобикалят, или върху хората, с които са в контакт. Вместо да изпитат себе си, за да видят къде лежи тяхното непостоянство, оплакват случая си и мислят, че трудностите им са резултат от лошите постъпки на други.“ *Ривю енд херълд, 5.06.1894*

2. ПОСТЪТ, КОЙТО БОГ Е ИЗБРАЛ

а. Кой вид пост открива най-висше ниво на християнско благочестие? Исая 58:6

„Вършенето на добро, за което четем в тази глава (Исая 58), е делото, което Бог изисква от Своя народ в тези дни.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 225*

„Когато представяме съвършенството, което има в Божиите изисквания, в заповедите Му, в закона Му, ние представяме това, което ще освободи от връзките на порочността, и вместо да прави хората да постят, вместо да ги оковава в греха, ще ги освободи от връзките на порочността и онези, които са потиснати от неприятеля.“ *Ръкописи, V, с. 38*

„Разберете от какво се нуждаят бедните и страдащите и тогава с любов и нежност им помогнете с кураж, надежда и доверие чрез споделяне с тях благата, които Бог ви е дал. Така ще вършите тъкмо това, което Бог иска да вършите: „Да пуснеш на свобода угнетените“ (Исая 58:6). Не се успокоявайте, докато не строшите всеки хомот. Невъзможно е за вас да сте небрежни в това и при все това да се подчинявате на Бога.“ *Пасифик унион рекордер, 21.07.1904*

б. Какво друго включва истинският пост, определен от Бога? Исая 58:7

„(Исая 58:6,7 цитирано) Това е рецептата, която Христос предписва на колебливата, съмняваща се, трепереща душа. Нека скърбящите, които ходят наскърбени пред Господа, се изправят и помогнат на някого, който се нуждае от тяхната помощ. (...)“

Затова призовава църквата към по-голямо благочестие, по-остро чувство за дълг и по-ясно съзнание за задълженията ѝ към нейния Създател. Призовава ги да бъдат чист, осветен и работещ народ. А християнското дело на помагане е средство за постигане на това, тъй като Светият Дух общува с всички, които служат на Бога.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 226*

„Не забравяйте, че този свят чака да бъде спасен. Трябва да извършим своя дял, следвайки отблизо Исус като Негови сътрудници. Той е ръководителят, ние – Негови помощници. Според Христовия план, когато вършим здравно-мисионерска работа, ще можем да облекчаваме тежкото бреме на потиснатите и да им даряваме свобода. Затова нека не си затваряме очите за нещастieto и мизерията край себе си, нито да запущаваме ушите си за непрестанните вопли на отчаяните. Христос е най-великият Мисионер, когото светът някога е виждал. Той дойде да въздигне духа ни и даде радост на скърбящите и отчаяните, а нашият дълг е да бъдем Негови помощници.“ *Чудото на благотворителността, с. 83*

3. ИЗСЛЕДВАНЕ НА НАШИТЕ ГОВОРНИ НАВИЦИ

а. Кое изобилно обещание е дадено за всички, които чрез вяра с радост служат практически на други, които са в нужда? Исаия 58:8

„Когато членовете на нашите църкви лично се заемат с дадената им работа, ще бъдат обградени от съвсем различна атмосфера. Благословения и мощ ще се излеят над труда им. Ще придобият по-висока култура на ума и сърцето. Егоизмът, обвързал техните души, ще бъде преодолян. Вярата ще стане жив принцип.“ *Свидетелства към църквата, т. 56, с. 237*

б. Защо трябва напълно да победим нехристиянския навик на „сочене с пръст“? Исаия 58:9, 10; Матей 7:1-5

„Онези, които са слепи за собствените си недостатъци, често са бързи да забележат грешките на другите, бързи да критикуват думите им и ги осъдят за нещо, което са извършили или не са извършили. (...)“

Всяка нелюбезна критика към други, всяка дума на самомнителност е „сочене с пръст и нечестиви думи“ (Исаия 58:9). Надигането на Аз-а в гордост, като че ли сте без грешки, изявяването на грешките на другите е оскърбление към Бога. (...)“

Нямаме право да оттегляме доверието си от един брат, понеже някой лош слух е дошъл до ушите ни, отправено е някое обвинение или е внушено предположение, че е извършил нещо лошо. Често лошият доклад, който ни е донесен, е създаден от онези, които враждуват против Бога, онези, които се съединяват с неприятеля в неговите обвинения на братята. Онези, които са небрежни към думите на Спасителя „Затова внимавайте как слушате“ (Лука 8:18), позволяват на неосветените си уши да слушат грешно, извратените им сетива да си въобразяват зло и злите им езици да докладват зло.

Мнозина, които са обвинители на братята, не ще излязат открито и разговарят с онези, за които мислят, че са в заблуда, но ще отидат при други, и под маската на приятелство с грешащите ще хвърлят критика върху тях. Понякога тези обвинители ще се съгласят открито с онези, които тайно се стремят да наранят. Те ще излагат като факти обвинения, които са само предположения, а не успяват да заявят на онези, които обвиняват, ясно в какво предполагат, че са сгрешили, така че не им дават случай да отговорят на отправените им обвинения.“ *Ривю енд херълд, 7.05.1895*

4. ИЗГРАЖДАНЕ ВМЕСТО РУШЕНЕ

а. Каква промяна ще настъпи в опитността ни, когато спечелим победа относно това – „Ако махнеш изсред себе си хомота, соченето с пръст и нечестивите думи“? Исаия 58:10, 11

„Онези, които могат да вършат добра служба за напредването на Божията кауза, но употребяват талантите и влиянието си да рушат вместо да изграждат, ще почувстват Божия гняв. Те ще преживеят каквото Христос пострада, спасявайки човеци от наказанието за нарушения закон. Стойността на човека и мярката на отговорността му могат да се познаят само чрез голготския кръст.“ *Южният страж*, 31.03.1908

„Вършенето на добро е чудесно лекарство за болести. Онези, които се включват в делото, са насърчени да призовават Бога и Той е обещал, че ще им отговори. Душите им ще бъдат задоволени в жажда и те ще бъдат като напоявана градина, чиито води не пресъхват.

Събудете се, братя и сестри! Не се плашете от добри дела. „Да не ни дотяга да вършим добро, защото ако не се уморяваме, своевременно ще пожънем.“ Не чакайте да ви кажат какво е вашето задължение. Отворете очите си и вижте кои са около вас. Запознайте се с безпомощните, болните и нуждаещите се. Не се крийте от тях и не опитвайте да затворите очите си за техните нужди. Кой може да даде споменатите от Яков доказателства за чиста религия, непримесена с егоизъм и поквара? Кои желаят да направят всичко по силите си, за да помогнат във великия спасителен план?“ *Свидетелства към църквата*, т. 2, с. 22

б. Опиши определената ни мисия и обещанието, което я придружава? Исаия 58:12, 13 (първата част)

„Божият народ има да върши специално дело за възстановяването на пролома, направен в Божия закон. И колкото повече приближаваме към края, толкова по-неотложно става това дело. Всички, които обичат Бога, ще показват, че носят Неговия печат, като спазват заповедите Му. Те са възобновители на места за население. Исаия 58:13, 14 (цитирано) По този начин истинското здравно мисионско дело е неразривно свързано с почитането на Божиите заповеди, от които съботата е изрично спомената, тъй като е великият паметник на Божието творческо дело. Нейното съблюдаване е свързано с възстановяването на моралния образ на Бога у човека. Това е служенето, което Божият народ трябва да извършва в тези дни.“ *Свидетелства към църквата*, т. 6, с. 225

5. МИР ЧРЕЗ ПРИНЦИПА ЗА МИР

а. Какво трябва да разбираме относно истинската християнска помощ като част от истинското спазване на съботата? Исайя 58:13, 14

„Показано ми бе, че цялото небе наблюдава в събота онези, които признават изискванията на четвъртата заповед и я спазват. Ангелите отбелязват интереса и уважението им към тази Божествена институция. Хората, които освещават Господ Бог в сърцата си чрез духовна посветеност и които се стремят да се възползват от святите часове, като спазват съботата според възможностите си и да почитат Бога, наричайки съботата наслада, биват особено благословени от ангелите със светлина, здраве и голяма сила. От друга страна, ангелите се отвърщат от онези, които не оценяват святостта на Божия свят ден. Те отстраняват от тях светлината и силата им. Видях, че над тях има сянка, а те са отчаяни и много често – тъжни. Чувстват отсъствието на Божия Дух.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 571*

“А как ще трептят от задоволство сърцата на тези, които са живели не за да угаждат на себе си, а да бъдат благословение за нещастните, лишени от благословения! Те ще разберат обещанието: „И ще бъдеш благословен, защото те не могат да ти се отблагодарят; затова ще бъдеш възнаграден във възкресението на праведните.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 264, 265*

„Значи съботата ще създава радост на всички, които я приемат като знак на Христовата творческа и изкупителна сила. Като виждат Христос в нея, те се радват на Него. Като насочва вниманието им към делата на сътворението, с това съботата доказва, че Творецът е силен и да изкупва. Докато ни спомня за изгубения едемски мир, тя ни утешава с възстановяването на същия чрез Спасителя.“ *Животът на Исус, с. 226*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Посочи някои примери на фалшиво смирение – и на истинско смирение.
2. Кой лицемерен вид постене Бог осъжда?
3. Как мога да участвам в най-добрия вид постене, което Бог иска от мен?
4. Коя човешка склонност към рушене не може да бъде обърната в градене?
5. Предай накратко Божия славен план за спазващите съботата.

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ЮЛИ	АВГУСТ	СЕПТЕМВРИ
2 - 21,08 ч	6 - 20,40 ч	3 - 19,57 ч
9 - 21,06	13 - 20,30	10 - 19,44
16 - 21,01	20 - 20,20	17 - 19,32
23 - 20,56	27 - 20,09	24 - 19,19
30 - 20,49		

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 1 октомври 2016 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще изучаваме книгата “Христови притчи” от Елън Уайт.

ЮЛИ

стр.

2	Поучения с притчи	3 - 9
9	Сеячът и семето	9 - 16
16	Почвата край пътя	17 - 26
23	Подготовка на почвата	26 - 30
30	Благодарствен час	

АВГУСТ

6	Първо ствол, после клас	30 - 34
13	Плевели	35 - 40
20	Други поуки от сеитбата на семето	41 - 48
27	Благодарствен час	

СЕПТЕМВРИ

3	Прилича на квас	48 - 53
10	Скритото съкровище	53 - 62
17	Бисерът. Мрежата	62 - 68
24	Благодарствен час	

ЮЛИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Петък	Лука 6:31-38	Молитвен час
2	Събота	Матей 13:18-23	Залез: 19, 54 ч
3	Неделя	Левит 18:4, 5	Колосяни 3:1-3
4	Понеделник	Второз. 4:5-7	Римляни 8:38, 39
5	Вторник	Лука 5:4-11	Откровение 21:1-7
6	Сряда	Матей 6:26-33	Еремия 10:19, 23, 24
7	Четвъртък	1Тимотей 2:1-5	Филипяни 3:17-21
8	Петък	Даниил 4:27	Молитвен час
9	Събота	Второз. 31:11-13	Залез: 20, 02 ч
10	Неделя	Изход 13:21, 22	Евреи 4:15, 16
11	Понеделник	Псалм 5:1-5	4 Царе 17:6-8, 15
12	Вторник	Исая 35:3, 4	Исая 35:3, 4
13	Сряда	Лука 21:33-35	2 Петрово 3:18
14	Четвъртък	Йов 36:21-25	Псалм 27:13, 14
15	Петък	Римляни 13:11, 12	Молитвен час
16	Събота	Йоан 12:35, 36	Залез: 20, 10 ч
17	Неделя	Псалм 145:15-20	Псалм 119:148, 149
18	Понеделник	1Летописи 16:19-25	2Тимотей 4:3-5
19	Вторник	Второз. 31:8	Псалм 149:1, 2, 4, 5
20	Сряда	Наум 1:7	Лука 12:34-40
21	Четвъртък	Псалм 51:6, 7	Тит 3:1-7
22	Петък	Колосяни 1:9-13	Молитвен час
23	Събота	1Коринтяни 5:7,8	Залез: 20, 18 ч
24	Неделя	Притчи 23:17-18	Тит 3:8, 9
25	Понеделник	Псалм 143:8-10	Псалм 43:5
26	Вторник	Йоан 3:1-7	Исая 49:13-16
27	Сряда	Лука 18:1-8	Колосяни 3:1-3
28	Четвъртък	1 Царе 7:12	Деяния 16:30-34
29	Петък	Исус Навин 7:8-13	Молитвен час
30	Събота	Второз. 10:12-21	Залез: 20, 26 ч
31	Неделя	Второз. 31:8	Псалм 149:1,2,4,5

АВГУСТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Понеделник	2 Летописи 27:6	Второзаконие 4:7-9
2	Вторник	Матей 12:35-37	Левит 19:16-18
3	Сряда	Марк 12:28-33	2 Солун. 1:11, 12
4	Четвъртък	1 Петрово 4:12, 13	Исая 54:7, 8, 10
5	Петък	Лука 6:43-45	Молитвен час
6	Събота	Осия 6:1-3, 6	Залез: 20,40 ч
7	Неделя	Псалм 34:8-10	Исая 32:17
8	Понеделник	1 Коринт. 5:6,7,9,10	Изход 34:5, 9
9	Вторник	1 Летописи 5:19, 20	2 Тимотей 3:13-17
10	Сряда	Псалм 139:23-24	Исая 400:27-31
11	Четвъртък	Псалм 33:12-15	Агей 1:5-7, 9
12	Петък	2 Коринт. 10, 17, 18	Молитвен час
13	Събота	Неемия 8:2,3,5,6,8-10	Залез: 20,30 ч
14	Неделя	Притчи 16:1-3	1 Коринт. 6:9-11
15	Понеделник	Псалм 91:14-16	Псалм 147:1-3, 11
16	Вторник	Матей 10:37-39	Йоан 16:23, 24
17	Сряда	Исая 48:17, 18	Ефесяни 6:10-14
18	Четвъртък	Йоан 5:24	Псалм 143:1, 2
19	Петък	Марк 10:26-31	Молитвен час
20	Събота	Исая 55:6-9	Залез: 20,20 ч
21	Неделя	Псалм 33:18-22	1 Коринт. 6:9-11
22	Понеделник	Второз. 30:10-16	Исая 49:14-16
23	Вторник	Псалм 119:1-8	Йоил 2:23, 28-32
24	Сряда	Матей 11:12	Амос 4:11, 12
25	Четвъртък	1 Летописи 14:11	Псалм 119:143, 144
26	Петък	1 Петрово 2:15-21	Молитвен час
27	Събота	Исая 56:1, 2	Залез: 20,09 ч
28	Неделя	Неемия 9:19-21	Исус Навин 4:21-24
29	Понеделник	Псалм 37:3-9	Исая 59:20
30	Вторник	Марк 10:46-52	Захарий 13:8, 9
31	Сряда	Исая 54:17	Осия 2:19, 20, 23

СЕПТЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Четвъртък	Псалм 37:25	2 Летописи 7:14
2	Петък	2 Летописи 32:5-8	Молитвен час
3	Събота	Исая 44:21-23	Залез: 19,57 ч
4	Неделя	Еремия 7:23	Амос 4:11,12
5	Понеделник	Марк 11:20-24	Псалм 130
6	Вторник	Псалм 34:11-15	Амос 4:11, 12
7	Сряда	Притчи 15:16; 16:8	Йоан 7:37-38
8	Четвъртък	Езекийл 36:26, 27	Псалм 126:5, 6
9	Петък	Ефесяни 2:8-10	Молитвен час
10	Събота	Матей 5:13-16	Залез: 19,44 ч
11	Неделя	Второз. 31:8	Йоан 4:14
12	Понеделник	Псалм 51:6, 7	Еремия 16:10, 11
13	Вторник	Притчи 21:30, 31	Псалм 39:4-8
14	Сряда	1 Коринт. 6:12, 19, 20	Исая 54:7, 8
15	Четвъртък	Исая 26:7-9	Матей 14:23-27
16	Петък	Софония 2:1, 2	Молитвен час
17	Събота	Евреи 12:25-29	Залез: 19,32 ч
18	Неделя	Псалм 119:169-173	Откровение 3:20, 21
19	Понеделник	2 Летописи 27:6	Псалм 42:11
20	Вторник	Матей 6:19-21	4 Царе 4:8, 9
21	Сряда	Притчи 16:20	Рут 1:15,16; 2:11,12
22	Четвъртък	2 Летописи 33:12, 13	Еремия 15:15-20
23	Петък	Исая 29:15	Молитвен час
24	Събота	Исая 26:1-4	Залез: 19,19 ч
25	Неделя	Псалм 3:3-5, 8	2 Коринт. 8:9
26	Понеделник	Евреи 11:1-5	Исая 32:17, 18, 20
27	Вторник	Евреи 11:6-10	Матей 9:36-38
28	Сряда	Евреи 11:24-27	Откровение 2:2-5
29	Четвъртък	Евреи 11:32-40	Евреи 12:11-14
30	Петък	2 Летописи 31:21	Молитвен час

Дарения

първата събота

2 Юли

за молитвен дом
в остров Маре,
Нова Каледония
(с. 6)

6 Август
за мисионерски училища
и образователни програми
(с. 32)

3 Септември

за санаториум
в Баньос, Еквадор
(с. 53)